

Vliv

¹ ... ráno. Je to velmi milé být zde dnes ráno a slyšet tu skvělou zprávu o tom, jak se dílo Boží rozvíjí. To je to, proč jsme tady. Vždy se z toho radujeme, když slyšíme, že se dílo Páně rozmáhá. Když jsem dnes ráno vstal, myslel jsem, že jsem vám udělal něco zlého. S mojí návštěvou jsem vám přinesl trochu počasí z Indiany. Já... Poprvé jsem ve Phoenixu uviděl led — jak víte, kromě ledárny. Ale měli jsme to dnes ráno na ulici, led! Moje žena vstala z postele a řekla: „To je Phoenix?“

Řekl jsem: „Myslím, že ano.“ Řekl jsem: „Nemyslím si, že bychom si včera večer popletli cestu.“ Ale určitě to bylo překvapující vidět ve Phoenixu led. Řekl jsem: „No, jestli se dokážeš probudit natolik, abys došla na snídani, tam se ten led úplně rozpustí, protože přítomnost Páně vždycky rozpouští všechno studené.“

² Jsem tak rád, že mohu být zde dnes dopoledne s bratrem a sestrou Williamsovými, s bratrem Rose i s celým tímto personálem. A tak jsem rád, že mohu být opět zpátky v Ramadě. Na tom místě něco je. Když to vidím na cestách, při mém cestování, myslím na ta shromáždění, na kterých jsem byl v minulosti tady v Ramadě. Jsme teď tady, abychom začali s našimi bratry sérii shromáždění v celém tomto údolí, před začátkem konference křesťanských Obchodníků plného evangelia. A já...

Kolik tu je dnes dopoledne kazatelů? Dovolte, abych viděl vaše ruce. Všude. Ó, to je... Dobře, jsme u své práce, v pořádku. Jsme... dáme jim na vědomí, že jsme také u své práce — té největší profese na světě, totiž zachraňování *lidských* duší. A my kazatelé jsme určitě šťastní, že můžeme dnes dopoledne spojit naše ruce s těmito křesťany, abychom... jako pomocníci a partneři v tomto díle, abychom pomáhali zachraňovat duše pro království Boží. Jsme za toto úsilí tak vděční.

³ Jednou, když jsem jel autem, jsem poslouchal rádio, a byl tam jeden advokát, který řekl důležitou poznámku, která je dle mého názoru pozoruhodná. Řekl: „Jak je to možné, že v této době, když víme, že stojíme tváří v tvář času konce,“ řekl, „a vidíme laiky a kazatele, kteří si hoví a nevyvolá to u nich oprávněné rozhořčení, když vidí, jak ten svět otupěl v hříchu, jako je to teď. Zároveň kazatelé tak i laici, by se měli v každé chvíli spěšně tlačit k příchodu Páně, který je na dosah ruky.“ Zdá se, že nejsme pro tuto věc tak nadchnutí, jak bychom měli být.

4 Jednoho dne jsem mluvil na téma: „Být upřímný“. Věříme, jako lidé plného Evangelia, že máme pravdu, pravdu Evangelia. Uvědomujeme si, že v této věci můžeme mnoho zlepšit. Vyhlížíme čas, kdy všechny ty volné konce z těch velkých probuzení, která procházela napříč světem v průběhu posledních několika věků — od času odpadnutí církve, potom skrze temné věky... A potom vystoupili ti velcí bojovníci za pravdu... a bylo jim dáno žít jenom tak dlouho, že to bylo jen polovičně ustanoveno a potom ty malé volné konce vyšly navenek.

Zjevení 10:1–7

5 Ve Zjevení 10 je nám řečeno, že v posledním čase tady bude posel, který posbírá ty malé konce a spojí je dohromady. A potom bude dokončeno tajemství Boží, když se ozve ten anděl, který je poslem na zemi. A potom jeden sestoupil z nebe, který měl zvednuté ruce, s duhou nad svojí hlavou a přísahal, že už nebude více času — ten anděl to odpřisáhl. A když vidíme, jak se tyto věci uskutečňují, ó, jak upřímní bychom měli být.

6 Všechna Boží zaslíbení jsou pravdivá, ale mají své podmínky. Bez ohledu na to, jak zásadně máme pravdu, musíme k nim přistupovat správným způsobem. Tedy, lidé mohou mít v zásadě pravdu, a přesto neobdrží Boží požehnání, protože k nim přistupují nesprávným způsobem. Je to podmíněné.

1. Královská 22:3, 6; 2. Paralipomenon 18:5

7 Například, když Achab a Jozafat byli spolu... A Rámot Galád skutečně náleželo Izraeli, protože ty země byly přiděleny Jozuem; Bůh je rozdělil skrze Jozua a ony byly dány Izraeli. A potom tu zemi obsadili Syřané a plnili si svoje nepřátelské žaludky pokrmem, který měl být dáván Izraeli. V zásadě měl Achab pravdu. A to je ten důvod, proč vlastně čtyři sta hebrejských proroků prorokovalo jednomyslně: „Táhni na Rámot Galád.“ Oni měli v podstatě pravdu. Ale sám Achab v pořádku nebyl.

1. Královská 22:8; 2. Paralipomenon 18:7

8 A když povstal tento prostý člověk jménem Micheáš, syn Jemlův a uviděl vidění... No, vidění jednoho proroka bylo proti čtyřem stům vyškoleným prorokům — ale vidění toho člověka se shodovalo se Slovem. Proto on věděl, že má pravdu. Tedy vidíte, že to je podmíněno. Musíme si být jistí.

Jeremiáš 28:10

9 Když Chananiáš prorokoval a sňal jho ze šíje Jeremiáše, představoval tím, že Izrael se měl dostat (spíše ty nádoby Hospodinovy) ... A pod Nabuchodonozorem, a všechna ta okolní

království byla vydána tomu pohanovi Nabuchodonozorovi, tam v Babyloně. Tady byl Izrael obětující svoje oběti, a byl tak nábožný a fundamentální, jak jenom mohl být. Přesto však od nich odešla upřímnost. A oni byli vydáni po všechna ta léta Nabuchodonozorovi, aby sloužili jako otroci.

Jeremiáš 28:10

10 Jeremiáš měl jho okolo své šíje. Bůh mu řekl, že bez ohledu na to, co prorok prorokuje, co se zdá tomu, který má sny, nebo cokoliv jiného, co je v protikladu s tím, co On řekl, je blud. A tam povstal Chananiáš; Chananiáš byl tak upřímný, jak jen může člověk být, a prorokoval poselství: „Tak praví Pán...“ Tedy samozřejmě, lidé tomu mohli tleskat. To je pravda. „Tak praví Pán, oni budou... on bude... oni budou zpátky během dvou let, oni se vrátí v dohledu dvou let.“ Přistoupil k tomu potvrzenému prorokovi, sňal to *jho* z jeho šíje a zlomil to. A řekl: „Tak praví Pán.“

Jeremiáš 28:6-9

11 Vzpomínáte si, co řekl Jeremiáš? „Chananiáši, amen. Ať se tak stane. Ať Pán vyplní tvoje slova. Ale připomeňme si, před námi byli proroci. Oni prorokovali proti velkým královstvím, proti válce, a tak dále. Ale prorok bude uznán jen tehdy, když se jeho proroctví vyplní.“ A Chananiáš to jho zlomil. A víte, co mu potom Bůh řekl.

12 Já myslím, že my letniční lidé... Plné Evangelium je v podstatě pravdou. Ale je s tím spojeno více věcí. Jde o hlubokou upřímnost ohledně toho, co nám Bůh dal. Musíme k tomu přistupovat s respektem a s láskou a s pokorným postojem. Myslím, že to je to, co potřebujeme.

13 A teď v těch nastávajících shromážděních — opravdu nevím, kam pojedu, bratře Williamsi. Bude to *někde* v okolí, z místa na místo, mezi mými bratry. Modlete se všichni, aby nám Bůh pomohl, aby tam nemocní byli uzdraveni a aby byli... Nejdůležitější věc je (dovolte, že to řeknu nejdřív), aby tam byly spaseny duše a věřící byli naplněni Duchem svatým a nemocní uzdraveni, aby Bůh přijal slávu a aby Jeho církev rostla pro království Boží.

Jsem tady, abych pomohl jakýmkoliv způsobem, jakým jen můžu. V tom mám... Myslím, že jsou tu ve většině lidé plného Evangelia — Sbory Boží a Rozhodní křesťané a Církev Boží a bratři Jednotáři, a všichni dohromady. Právě tak to mám rád, když můžeme jít na každé místo a všichni se společně shromáždit.

14 Letnice opravdu nejsou organizací; je to prožití, které...

Shledáváme, že naše myšlenky, kterými jsme přemýšleli v minulých letech, odešly — že jenom jedna skupina, nazvaná letniční, obdržela to požehnání — zjišťujeme, že Bůh naše omezené myšlení prostě roztrhal na kousky. On do toho uvedl katolíky, presbyteriány, metodisty, baptisty.

Malachiáš 3:6

15 On dal Ducha svatého těm, kteří mu slouží a konají Jeho vůli. A On se nemění. Nemůže se změnit. Jeho postoj musí být vždycky tentýž. Jeho rozhodnutí jsou od počátku dokonalá. On nemusí nic měnit. Jeho slova... On je suverénní. Nemusí nic měnit a nikdy se nezmění.

16 No, jsme dnes dopoledne šťastní, že Kristus žije. Jak říká jedna píseň: „Jak víš, že On žije? On žije v našich srdcích.“ A my to víme. Jsme si tím jisti.

Tedy, když přicházíme do těch probuzeneckých shromáždění, chodíme ze sboru do sboru a potom se vracíme sem do Ramady na tuhle konferenci — přicházejme s uctivostí, s hlubokou upřímností, s pokornou modlitbou a s vírou vůči Bohu.

17 No, vím, že pokaždé zůstáváme trochu déle. Ale nechci to dělat v těchto shromážděních. Chci, abychom se tu sešli, a potom chci lidi propustit, a dostat se domů, udělat pro Království tolik, co je v mých silách; a potom, jestliže chci mluvit chvíli s Pánem, někam vyrazit a modlit se po zbytek noci, a nezdržovat vás v té době. A teď, dnes ráno cítím, jako by ta snídaně byla určitým způsobem zahájením... To je alfa, a na konci této konference bude omega těchto probuzeneckých shromáždění.

A teď, skloňme na chvíli v upřímnosti naše hlavy, když přistupujeme k Jeho trůnu milosti. Bezpochyby je tady dnes dopoledne mnoho proseb. A tak když se budeme modlit a chtěli byste být v modlitbě vzpomenu, zvedli byste, prosím, svoji ruku, abyste tímto způsobem vyjádřili svoji niternou prosbu, o kterou prosíte Boha, aby vám ji splnil? Děkuji vám.

18 Nejsvatější a ctihodný, všemohoucí Bože, přistupujeme teď ke Tvému trůnu, když jsme sem přišli z toho místa nazvaného Ramada Inn. Ve víře mjíme měsíc, hvězdy, dostáváme se nad bílou Mléčnou dráhu, do přítomnosti Boží, když stojíme před Jeho velkým bílým trůnem.

Jan 14:14; Jan 15:16; Jan 16:23

19 Když se díváme skrze ta zlatá světla, kde může přebývat jenom sám Bůh, vidíme, že mezi námi a tamtím oltářem leží zkrvavená oběť (jak nám to před chvílí vyjádřili bratr a sestra), ten, jehož jméno je Ježíš. A On zaslíbil, když tady byl na zemi: „Jestliže budete prosit Otce o cokoliv v mém jménu, já to udělám.“ Vidíme Jej tam dnes stojícího, aby uskutečnil každé slovo a každé zaslíbení, které dal.

A modlíme se, nebeský Otče, abys nám dovolil vejít do Tvé přítomnosti, s upřímností a s vírou, s důvěrou, že Ty odpovíš na to, oč jsme prosili. Především prosíme za nás samotné, o odpuštění všech našich přestupků a všech zlých věcí, které jsme spáchali, kterých bylo bezpočet, Pane. Modlíme se, abys nám dnes dopoledne odpustil, a ať ta vzácná krev té oběti na oltáři, nás očistí ze všech nepravostí a sobectví, a ze všeho, Pane, co je v protikladu s těmi velkými příkázáními a se vším, co si od nás přeješ.

Abychom dnes dopoledne, Pane, jiným způsobem nebo v jiném čase, sami sebe posvětili Tobě a věřili Ti v pokoře, že Ty roznítíš probuzení napříč tímto údolím. A my jsme tak slabí, Pane. I kdybychom to zkusili, vyvinout tak velké úsilí, bylo by to úplně nemožné. Ale Ty, ó, Bože, můžeš vzít ty pozemské slabosti a můžeš skrze ně konat mocná Boží díla.

Pokořujeme se jako věřící, a prosíme, abys vzal ty slabé nádoby a dokonal skrze ně svá díla, abychom mohli uvidět velké výsledky, když ta shromáždění skončí; že se Boží dílo začalo v tomto údolí znovu projevovat.

Požehnej všem našim bratrům, církvím, každé denominaci a všem jejím členům, a Obchodníkům, těm laikům, kteří posvětili svoje životy Tobě. Modlíme se, Otče Bože, abys je žehnal v jejich nadcházející konferenci. V tom všem, Pane, projev skrze nás svoji slávu, aby jiní mohli uvidět dobré Boží věci, a zatoužili Ti sloužit. Svěřujeme Ti tyto věci s láskou a respektem a s vírou ve jméno Ježíše Krista. Amen.

Izaiáš 6:1-8

20 A teď, dnes dopoledne bych chtěl, bude-li Pán chtít, otevřít Písmo, pokud si přejete vědět *kde; bude to* v knize Izaiáše. A přestože toto je shromáždění Obchodníků, jejich hlavní činností je přivádět duše do pořádku s Bohem. Oni se pro tuto věc zasvětili. A chceme zvěstovat Evangelium a upřímnost, a jak k tomu přistoupit. Začneme teď číst z Izaiáše 6; 1. kapitola, vlastně 1. verš z Izaiáše 6, a budeme číst až do 8. verše:

V roce, kdy zemřel král Uziáš, jsem spatřil Pána sedícího na vznešeném a vyvýšeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.

Nad ním se vznášeli serafové, každý se šesti křídly: dvěma si zakrývali tvář, dvěma si zakrývali nohy a dvěma létali.

Jeden ke druhému přitom volali:

*„Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů,
jeho sláva naplňuje všechnu zem!“*

Hlasem toho volání se chvěly čepy veřejí a chrám se naplnil dýmem.

Tehdy jsem zvolal: „Běda mi — ted' zahynu! Jsem člověk s nečistými rty, žiji uprostřed lidu s nečistými rty, a přitom jsem na vlastní oči spatřil Krále, Hospodina zástupů!“

Vtom ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce žhavý uhlík vzatý kleštěmi z oltáře.

Dotkl se mých úst a řekl: „Hle, tento uhlík se dotkl tvých rtů; tvá vina byla odstraněna a tvůj hřích očištěn.“

Potom jsem uslyšel Pánův hlas: „Koho pošlu? Kdo nám půjde?“

„Zde jsem, pošli mě!“ odpověděl jsem.

Chtěl bych vzít z toho krátkého textu určité téma z několika poznámek, které jsem si tu napsal. Kdybych tomu měl dát nějaký název, rád bych to nazval „Vliv“.

²¹ Víte, tak mnoho z nás, většina z nás ovlivňuje někoho skrze věci, které děláme, nebo způsobem našeho života, a skrze to, co mluvíme. Někoho ovlivňujeme. Někdo tvůj život sleduje. A potom, když vyznáváme, že jsme křesťané, jakým životem bychom měli žít, jestliže nás někdo pozoruje. A život, který žiješ, bude ovlivňovat někoho, kdo možná... Možná jejich věčné místo určení bude záviset na způsobu života, který žiješ, a tím, co děláš, protože oni tě sledují.

²² V našem dnešním dopoledním textu, na téma „Vliv“, zjišťujeme,

že král Uziáš měl velký vliv na Izaiáše, toho mladého proroka. Izaiáš byl povoláný, aby stál po jeho boku a... jelikož byl slavným, potvrzeným prorokem své doby a měl (myslím, že tím způsobem, jak to Izaiáš vyslovil) on byl... měl velký vliv na Izaiáše.

2. Paralipomenon 26:4

23 Zjišťujeme, že Uziáš byl povoláný, aby byl králem ve věku asi šestnácti let, po smrti svého otce. A jeho otec byl velice věřící a měl... jeho matka byla rovněž velice milou ženou. A ten mladý král byl korunován v mladém věku a brzy si zvolil cestu, která byla správná, díky vlivu zbožného otce i zbožné matky.

24 No, já si myslím, že to je v dnešní době velmi dobrý příklad pro nás, rodiče, dát dobrý příklad našim dětem. No, tvoje nejlepší i nejhorší vlastnosti se projevují u tebe doma. A myslím si, že naše životy... I když děti se možná nechovají úplně tak, jako by si toho všímaly, ale ony si toho přesto všímají. Nikdy si nemyslete, že nás nesledují, protože ony nás sledují.

25 Nejenom děti nás sledují, ale také sousedé nás pozorují. Nejenom sousedé nás pozorují, ale... všichni naši spolupracovníci. Lidé ve tvém sboru tě pozorují. Lidé, se kterými obchoduješ na trhu — oni tě pozorují podle tvého vyznání. A my bychom se měli vždycky, ve všem, co děláme, snažit zrcadlit Krista.

26 Zním krátké motto, které jsem si před mnoha lety pověsil v mém domě. Upoutalo mě, když jsem byl jednou v církvi bratra Billyho Sunday'e, na jednom z jeho shromáždění ve Winona Lake. Tak se mi zalíbilo, že jsem si ho opatřil a pověsil u mě doma. A měl jsem ho tam tak dlouho, až se skoro rozpadlo. Znělo to nějak takhle: „Nechod na takové místo, na kterém bys nechtěl být nalezen, kdyby přišel Ježíš.“ A „nemluv nic takového, co bys nechtěl mluvit, kdyby přišel Ježíš.“ A dále byla řeč o mnoha věcech, které bys nechtěl... Jinými slovy, cokoliv děláš nebo mluvíš anebo jakoukoliv činnost vykonáváš — nedělej to, pokud nechceš, abys byl v takové situaci přistižen, když přijde Ježíš. Kdybychom to jenom dokázali dělat, jsem si jist, že bychom měli velice dobrý vliv na naše spolupracovníky.

27 A vy víte, správné... Jsou dva způsoby, jak *můžeme* cokoliv dělat: správný a špatný. Nedávno mi *seděl* na klíně můj malý syn Josef, a řekl jsem mu... Je mu osm let, a nějaký chlapec mu ublížil. A on a ten druhý malý chlapec se začali prát. A tak jsem řekl: „Josefe, nedělej to.“

On řekl: „Ale, tati, on mi udělal to-a-to.“

Řekl jsem: „Ale na tom nezáleží, co on udělal, rozumíš. Jen pamatuj, Josefe, že máš rád svého tatínka.“

Odpověděl: „Ano, tatínku.“

Řekl jsem: „Potom si uvědom, že lidé se budou na tvůj život dívat jako na kazatelova syna. A potom, kdybys udělal něco zlého, řeknou: ‚To ten kazatel dovoluje svému dítěti dělat takové věci?‘“

²⁸ My víme, že oni to přesto dělají. Ale my to víme. Jako křesťané víme, že se snažíme vychovávat naše děti správně. Ale je dobré, abychom jim na to po celou dobu poukazovali — dělat jenom to, co je správné. Nikdy nezastávejte opačný názor.

Matouš 5:39; Lukáš 6:29

²⁹ A tak jsem řekl: „Protože, rozumíš, to nevrhá špatné světlo jenom na tebe, Josefe, ale to vrhá také špatné světlo na tvou matku, to vrhá špatné světlo na tvé sestry, to vrhá špatné světlo na tvého otce i na rodinu jako takovou — na to, co zastáváme. A to, za čím my stojíme, odráží světlo Ježíše Krista. Přece to nechceš dělat.“ Dále jsem řekl: „Náš Pán řekl, pokud jsme... jestli nás někdo udeří do tváře, tak mu nastavte i druhou.“

Jenže to je pro takového malého chlapce, když má výbušnou povahu, poněkud těžké, aby začal přemýšlet o takových věcech. Ale přesto mu to předložte, rozumíte, že by to neměl dělat.

³⁰ Tedy, ten mladý člověk Uziáš, byl tak vychovávaný ve svém mládí, že když usedl na trůn, neuchyloval se od té správné cesty ani napravo ani nalevo. Usilovně se jí držel. Nedovolil, aby ho politika jakýmkoliv způsobem ovlivňovala. Byl to člověk, který byl rozhodnutý sloužit Bohu bez ohledu na následky. A tak politika ne... On všechny tyto věci ignoroval. Další věc, která se mi na Uziáši líbí, je, že ignoroval popularitu nebo populární názory. Bez ohledu na to, co si kdo jiný myslel nebo jaký byl populární trend toho dne, on přesto chtěl bez ohledu na důsledky sloužit Bohu.

³¹ Ó, my takové muže potřebujeme v našem politickém světě. Potřebujeme muže, jako tento, v Bílém domě. Potřebujeme takové muže v obchodování. Potřebujeme takové muže za kazatelnou, muže, kteří se neotáčejí za populárními názory nebo popularitou, ale budou se držet přímo Slova, a neotáčejí se ani napravo ani nalevo.

Jozue 1:8

³² Když Bůh dával pověření Jozuovi, řekl: „Kniha tohoto Zákona ať se nevzdálí od tvých úst; ale přemýšlej o něm dnem i nocí. Protože

tehdy budeš mít úspěch na svých cestách. A tehdy se ti bude dařit.“ Nejenom to, ale ty ovlivňuješ někoho stejným způsobem, jakým sám postupuješ.

2. Paralipomenon 26:2, 5

33 Cením si postoj, který si Uziáš předsevzal. První věc, kterou začal dělat, byla oprava Hospodinova domu, postavení míst, která byla zbořena, a potom vyrazil proti nepřátelům, potom co Bohu dokázal, že je upřímný. A on měl záměr zaujímat správný postoj bez ohledu na to, jak ho jeho lidé kolem něj — jeho poradci — ovlivňovali, a pokoušeli se ho vtáhnout do politické stránky království. On se tím nechtěl zabývat. On chtěl konat Boží vůli a jenom ji.

34 Takový druh lidí potřebujeme, takové matky dnes potřebujeme — ženy, matky v této době, které zaujmou správný postoj a budou jednat správně, bez ohledu na to, co dělají jiné ženy, ony jednájí správně. Je to velice smutné, když vidíme náš národ v takovém zmatku, v jakém se dnes nachází.

35 Dnes ráno jsem vstal trochu později, a vydal jsem se na jedno místo, abych si dal snídani, a... abych si koupil kávu. Přišla k nám mladá paní, aby nás obsloužila a ona měla... Seděl jsem tam s mojí ženou. A ona měla na očích modré *stíny*; znáte ten hnus, který měla na očích. Jednou jsem jednu takovou viděl v Los Angeles — první, kterou jsem kdykoliv viděl z těch dam takhle namalovaných. A já jsem si pomyslel, že...

36 Chtěl jsem za ní zajít a povědět jí, že jsem misionář, a viděl jsem už pelagru¹, malomocenství, ale doposud jsem nic takového ještě neviděl. Chtěl jsem se jí zeptat, jestli bych se za ní nemohl pomodlit, a já... Aby mi řekla, jakou nemoc má. Ale trochu jsem se toho obával. Nikdy jsem neviděl něco tomu podobné. Přistoupil jsem k ní (čekal jsem na bratra Arganbrighta a na jednoho z Obchodníků — na ty představené) a přišla jiná dívka, která vypadala zrovna jako ona.

Pomyslel jsem si: „No, možná že se mýlím. Možná, že si to udělala sama.“ Byla to velmi atraktivní dívka; taková by byla, kdyby si jenom umyla tvář a vypadala by jako člověk. Jenže ona byla tak...

37 No, když některé z těchto filmových hvězd (nebo odkudkoliv — já nevím, odkud to pochází), když budou dělat takovéto věci, nějaká žena s takovým druhem vlivu, to ovlivní celý zbytek národa, aby zkoušel dělat totéž. Je to tak. Když našim letničním ženám je dovoleno

---

¹ Pelagra — chronické onemocnění, projevující se vyrážkou a nervovými poruchami.

stříhat si vlasy, protože to nějaký kazatel z kazatelny dovoluje, potom ty ostatní říkají: „No, manželka toho-a-toho *člověka* to dělá. Copak my nemůžeme?“ Vidíte, to je vliv, kterému se podrobíme.

38 Některé z nich — ta mladá paní dnes ráno, byla to taková milá mladá žena. Byla tak příjemná a tak uctívá, jak jen mohla být. Ale když odešla od stolu a otočila se, moje žena se na mě přes stůl podívala, a já jsem řekl: „Víš, je to tak žalostné, že nějaký ďábel [Nezdráhám se říct ďábel!] vynalezl něco takového, aby přivedl naše americké ženy pod takovýto vliv... Pohanské rysy!“ Vliv. Někdo s tím začal.

39 Ale nikdy nechodte podle někoho... Někdo z naší země (kdokoliv), z jiné země, nebo manželka nějakého kazatele nebo někdo jiný — nikdy nedovolte, aby vás ovlivňovali. Dovolte, aby vás Bible ovlivňovala ke správným věcem. A tamto je špatné!

40 A potom křičíme, tančíme, mluvíme v jazycích, a tvrdíme, že na nás odpočívá Boží sláva. A potom vyjdeme a děláme něco takového? Něco tady nehraje! No, já věřím v tyto věci, ony... křičení, mluvení v jazycích, tančení v Duchu. Ale, bratře, jak by Bůh mohl tolerovat něco takového, když je proti tomu? A On o tom mluví ve svém Slovu. A naše ženy se takové staly v našich sborech... což častokrát dělají — oblékají se sexuálně přitažlivě. Velice zřídka se proti tomu mluví z kazatelny. A přesto vykřikujeme a skáčeme dokola a mluvíme v jazycích.

41 To je příčina, že toto velké hnutí, zvané letniční, nemůže nikam dospět, protože za tím není žádná upřímnost. Stalo se to jenom emocí. A protože já jim o těchto věcech říkám, mnozí říkají: „On nenávidí ženy. On se odlišuje od...“ To není snaha být jiný, je to snaha být upřímný. Věřím, že jsme v posledních dnech a máme důležité poselství.

42 Ale všechno to naše křičení a mluvení v jazycích nebude mít žádný účinek. Můžete to mezi námi vidět. Můžete vidět, že početně rosteme; ale rosteme opravdu v moci? Jsme stále na těch stejných základech, na kterých jsme byli, když jsme začínali před čtyřiceti lety, zatímco bychom už měli být v zaslíbené zemi. Vliv.

43 Žena jednoho kazatele selhala a udělala tohle; a jeden kazatel začal s tím a tím; a potom s tím začali i ti ostatní. Kéž bychom jako... Uziáš tady, že... Nedovolme, aby nás ovlivňovalo něco jiného kromě Božího Slova. Ať nás ovlivňuje jen Ono. Navraťme sami sebe zpět k víře, zpět k nápravě skrze Písmo bez ohledu na to, co dělá zbytek světa.

44 A my, bratři, mnoho z bratrů, kteří patří do organizací, přitom to jsou v podstatě malé skupiny... nemám nic proti tomu. To je v pořádku. Ale když dospějeme do takového místa, že už cítíme, že naše skupina je ta jediná skupina, která to má, a ten druhý člověk s tím nemá nic společného — to znamená, že jsme ovlivněni těmi nadřazenými lidmi v organizaci, abychom usilovali o růst naší organizace. My se musíme snažit, aby rostlo Království, rozumíte.

45 Jsme tady proto, abychom ovlivňovali. A nikdy nebudeme mít dobrý vliv na obklopující nás svět, dokud se je snažíme získat do nějaké organizace — protože ony tím byly dříve, než jsme se narodili. Stůjme po straně Boha a Jeho Slova a mějme obecenství a získejme všechny bratry. Nedělejme žádnou čáru a neříkejme: „Pokud se nepodřídíš tomuhle...“ Natáhněme ruku přes tu čáru a budme bratry.

46 To je důvod, proč jsem byl tolik nadšený tady touto Společností křesťanských obchodníků plného Evangelia. To je důvod, proč metodisté a presbyteriáni a další, jejichž kazatelé nedokážou natáhnout ruku za tu čáru... ale Obchodníci tyto tradice zbourali. Oni pomáhají tu věc udělat.

47 No, jestli se nám nepodaří vytlout jim z hlavy jejich touhu zorganizovat se; a vypadá to, že oni tam směřují... A když to udělají, dovolte mi odejít, protože já jsem tady, abych stál v obraně pravdy. My to vůbec nechceme. To je vlastně ta věc... chci o tom jednoho z těchto večerů mluvit, o Samsonovi, který se ocitl na stejném místě. Tedy, někde kolem té čáry... Dávejme si tedy pozor, jaký je náš vliv.

2. Paralipomenon 26: 5, 15

48 No, my tady vidíme Uziáše, on byl velký člověk. A zjišťujeme, že proto, že zaujal takový úžasný postoj, jeho království bylo hned druhé po Šalomounově. On ho rozšířil. Dokonce všechny okolní země ho milovaly a platily daně jeho království. Zjišťujeme, že jeho vliv byl možná pocíťován až na jihu v Egyptě. A bylo to díky jeho postoji, a ten mladý prorok tam stál před králem a on... Na Izaiáše to mělo velký vliv; jak Bůh žehná každého člověka, který je věrný Jeho Slovu bez ohledu na to, čím ho zkoušeli ovlivňovat jeho politici, bez ohledu na to, čím se ještě snažili být. Uziáš byl rozhodnut držet se Slova a Bůh mu žehnal. A Izaiáš to viděl.

2. Paralipomenon 26:16

49 Ale jako obvykle, podobně jako skupina lidí, jak jsem se právě zmínil o Obchodnících, když se Uziáš začal cítit bezpečný — a dosáhl všeho v království, co pro něho Bůh měl — povznesl se ve svém srdci.

⁵⁰ No, to se právě stalo našim denominacím v průběhu všech věků. Když se cítí, že jsou natolik silné, aby mohly říct: „Už jsme teď tím,“ tehdy se vyvýšují, a tehdy je Bůh opouští. A jestliže Obchodníci dojdou do tohoto bodu, kde máme, jak řekl bratr Williams: „Patnáct...“ Ale Bůh může vykonat více s patnácti ve své ruce, než by mohl vykonat s patnácti sty, kteří nejsou v Jeho ruce, rozumíte. Ale my si ceníme patnácti set v Jeho ruce, místo patnácti v Jeho ruce. Pokud všichni zůstanou v Jeho ruce, to je ta nejdůležitější věc: být pod vlivem ne toho, jak jsme početně velcí, ale toho, jak velkého Boha reprezentujeme a jaký je v nás skrze Něho druh života, který bude ovlivňovat druhé.

Matouš 5:13; Marek 9:50; Lukáš 14:34, 35

⁵¹ Ježíš řekl: „Vy jste solí země. Ale jestli sůl ztratí svoji chuť, pak už se k ničemu nehodí: bude vyhozena a od lidí pošlapána.“ Na to nesmíme nikdy zapomenout. My jsme solí. Ale pokud sůl ztratí svoji sílu (to je její síla, mít kontakt; a sůl může ochránit jenom tehdy, když je v kontaktu) ... a jestliže ztratí svoji sílu kontaktu, pak už není solí, ale je pískem. Sype se na chodníky.

⁵² A když ztratíme náš vliv — jako otec, jako matka, jako křesťan, jako obchodník, jako kazatel — když ztrácíme náš vliv na lidi... No, můžeme být velice populární podle tohoto světa a jít spolu s tímto světem, ale jde o to, co reprezentujeme. My reprezentujeme Krista. Když ztratíme tento vliv a stojíme... Jak se můžeme spojovat s trendem tohoto dne, když Bůh je tak velice proti tomu dni?

Zjevení 3:14–16

⁵³ Jak by mohl Micheáš říct: „Vytáhni, a ať se ti daří. Moje vidění je shodné s vašimi,“ když věděl, že Bůh tento špatný lid proklel. Jeho vidění muselo být v protikladu. A vize dnešního člověka, který dokáže jít s trendem světa, a přitom stále zůstává kazatelem — s vizí tohoto člověka je něco v nepořádku. Víte, co Bůh řekl o této bohaté Laodicejské církvi: Oni Ho vystrčili ven. Nemůžeme se držet populární víry a hlasu tohoto dne; musíme být proti tomu.

Lukáš 14:11; Lukáš 18:14

⁵⁴ No. Tedy to... Tomu králi se dařilo dobře, dokud nezjistil, že se ho všechny ty národy bojí. On se velice početně rozmnožil, jeho království se rozrůstalo a on se pozdvihl ve svém srdci a zpyšněl. Vidíte, my jsme prostě... „Já jsem teď velký člověk,“ a to znamená pád. Cesta nahoru je cesta dolů. Jak poznáš, co je nahoru a co je dolů? Jestliže se země vznáší v kosmickém prostoru, jak můžeš vědět, co je to nahoru a co je to dolů? A tak, vždycky ten, kdo se ponizuje, toho Bůh

povyší; ale ten, kdo se sám povyšuje, toho Bůh pokoří. On ho poníží.

55 Bud' vždy pokorný a bud' malý ve svých vlastních očích. Bez ohledu na to, co Bůh pro tebe dělá, hled' pořád pouze na to, jak můžeš být pokornější. Čím více tě Bůh žehná, tím více se snaž být pořád pokornější. Tehdy On může pokračovat v žehnání. Ale když dojdeš na takové místo, že si pomyslíš: „Já to mám,“ tak to nemáš; ale jsi na své cestě mimo. Je to tak. Ztrácíš svůj vliv. Ztrácíš sílu svého svědectví.

56 Když vy, ženy, začnete toužit, abyste byly podobné těm ostatním ženám, něco není v pořádku. Když vy, muži, vy kazatelé jste... zkoušíte se stát jako... brát si vzor z někoho jiného; když vy, obchodníci, zkoušíte rozvíjet svoje obchody na takovou úroveň, na jakou už to někdo rozvinul, protože se jim dařilo... prosperita ne vždycky znamená úspěch v Kristu; často to bývá opačně.

2. Paralipomenon 26:16

57 Tedy, pýcha. On se povznesl a myslel si: „Jaká já jsem velká osobnost.“ On se tak velice povznesl, že zkoušel zaujmout místo kazatele. Vešel do svatyně, která... vzal kadidelnici a šel ke kadidlovému oltáři. No, to bylo... To mohli dělat jenom posvěcení muži.

58 Tedy, jak jsem už předtím řekl, říkám to znova: Obchodníci nejsou kazatelé. My kazatelé máme sotva dost času, abychom se snažili udržet tu věc v pořádku, natož obchodníci. Vy všichni jste obchodníci, ne kazatelé. Nezaujímejte jeho místo, ani to nezkoušejte, protože k tomu nejste povoláni. Jestli chcete, aby někdo mluvil na vašich konferencích, tak pozvěte nějakého kazatele — někoho, kdo je povolán, aby to dělal, protože... Vidíte, jaké zápasy my kazatelé máme. A tak, vidíte, co děláte?

Římanům 8:30

59 A tady Uziáš zkoušel zaujmout místo kněze. Myslel si: „Dobře, Bůh mě požehnal. Proč bych to nemohl udělat?“ Nikdy nedovol, aby ve tvé hlavě taková myšlenka povstala. Bůh povolává, předurčuje a předem ustanovuje ke své slávě. Nic...

4. Mojžíšova 16:3

60 Připomínáte si v Bibli, když Mojžíš vyváděl Izrael z Egypta a vedl je do zaslíbené země? Vzpomeňte si na jednoho z nich, na Dátana, a na ty, kteří se pozdvihli a řekli: „No, počkej, moment. Mojžíši, ty se pokoušíš být tím jediným na světě. Tady mezi námi jsou i jiní svatí muži.“

4. Mojžíšova 16:21

A Bůh řekl: „Oddělte se, protože já je zničím.“

61 Bůh dal nařízení, jak má být určitá věc vykonávána, a ona musela být tímto způsobem udělána. My tady nejsme od toho, abychom do toho vkládali své vlastní názory. My jsme povinni respektovat Jeho názor a Jeho příkázání. A já to nepřenáším zpět na naše sestry, ale v tom... Bez ohledu na to, co dělá jiná žena, Bůh zde pro tebe umístil vzor. Bez ohledu na to, co v Bibli udělal nějaký jiný laik, Bůh tady má pro tebe vzor, co máš dělat. Přejdeme možná za chvíli k tomu, co má dělat laik a co kazatel. My všichni máme svá místa a musíme zůstat věrni našemu povolání.

2. Paralipomenon 26:16, 17, 18

62 Tedy, shledáváme, že ten člověk se pozdvihl. A on vzal kadidelnici a šel k oltáři, což Bůh dovolil dělat jen mužům posvěceným k tomuto úřadu. On se pokoušel zaujmout místo kazatele, a kazatel se ho potom snažil napomenout. Zjišťujeme, že za ním přišlo osmdesát kněží spolu s veleknězem a řekli mu: „Pane...“ Jinými slovy, asi takhle: „Bůh ti požehnal. Jsi ctihodný člověk. Jsi věhlasný člověk. Bůh tě ve tvém díle požehnal. Ale ty bys to neměl dělat. Scházíš ze správné cesty.“

Ó, jak bych tady mohl říct určité věci. Ano, scházíte z vyšlapané cesty. Ale to... Jelikož to tak je, snažme se nakládat s tím, na co stačíme, rozumíte.

63 On řekl: „Ty jsi sešel z cesty, protože Slovo Boží říká to a to. To můžou dělat pouze lidé z Aronova rodu. To je jen pro Arona a jeho děti. A tak, králi, my tě ctíme a respektujeme. Ty jsi veliký člověk. Ale toto dělat nezkoušej.“

A pokořil se? Vůbec ne! On si pomyslel: „Bůh mě požehnal, a tak si budu dělat, co chci.“

64 Dávejte teď pozor, moji bratři. Buďte tu opatrní. Proto, bez ohledu na to, jak moc vás Bůh naplnil svým Duchem a jak hodně jste toho vykonali a jak velice jste byli požehnáni, zůstaňte u Božího povolání. Neodcházejte do nějakých tradicí a organizovaných programů, a tak dále. Raději se vraťte na tu cestu, raději se vraťte k tomu, co Bůh ustanovil na začátku.

65 No, shledáváme, že ten muž, když byl napravován, místo toho, aby se pokořil a uznal, že Slovo má pravdu a Bůh má pravdu, vzplanul hněvem. Jinými slovy, byl hotov vyhodit ho ze své organizace. Byl kvůli tomu velice pobouřen, velice rozhněván. No, on se tak rozzlobil, že se otočil a řekl: „No, počkejte chvíli. Uvědomujete si, kdo já jsem?“

2. Paralipomenon 26:19

⁶⁶ Tedy, když jsi napravován Slovem Božím, musíš být Slovu poddaný. A on řekl, že si bude dělat, co se mu líbí. Byl hlavou *království*, a tak si dělal, co se mu líbilo. A víte, co se stalo? Byl zasažen malomocenstvím. V tu chvíli, kdy se ho zmocnila zlost a vztek, kněz na jeho obličej upozoroval malomocenství.

2. Paralipomenon 26:19

⁶⁷ Vy teď řeknete: „Co tím myslíš?“ Malomocenství znázorňuje... nebo spíše je předobrazem hříchu. A když člověk nechce snést kárání skrze Slovo, tak je plný malomocenství — vybuchne hněvem a hádá se. Co ty... co děláš? Ničíš svůj vliv, rozumíš. Něco se děje. Lidé vědí a dokážou poznat — slovo, kterým jsi napravován — že ty to neuděláš. Proto si ničíš svůj vliv. A to poškodilo toho krále. Ovládla ho zlost. A když se rozzlobil, na jeho tváři se ukázalo malomocenství.

2. Paralipomenon 26:20

⁶⁸ Zjišťujeme, že on... nejenom že upustil kadidelnici, ale utekl z domu Božího a nemohl se tam už nikdy vrátit. Bez ohledu na to, jak velký byl a jak velký měl vliv, on... když byl napravován, odmítl nápravu, protože jeho společenské postavení pro něj mělo větší cenu než Slovo Boží. Jsem si jist, že chápete, kam tím mířím, rozumíte. To pro něj znamenalo víc... jeho pozice jako krále pro něj znamenala víc než Slovo Boží.

⁶⁹ Když se tato organizace Obchodníků dostane do takového stavu, když se kazatel této organizace dostane do takového stavu, pak je vyřizen. Neomdlévej, když jsi kárán. Když čteš něco v Písmu a víš, že se máš pokorit a následovat Boží Slovo, po cestě, kterou ti On určil, abys po ní šel; pokud to neuděláš, tak nežli se naděješ, je s tebou konec. Tvůj vliv je zničený. Proto na to musíme pamatovat.

⁷⁰ A ten mladý prorok, jaká to pro něj byla lekce! Potom, když uviděl toho krále... Díky této věci se Izaiáš naučil jednu z největších svých lekcí: Nezáleží na tom, jak je člověk velký, jak velký vliv může mít... ale selhává v chození ve světle, jestli zanedbává poslouchat Boha, potom je jeho vliv v troskách a je z pole odstraněn.

⁷¹ Další věc, kterou se Izaiáš naučil, on se z toho naučil, že Bůh ustanovuje svého člověka na jeho místo. Vy sami se na to místo neustanovujete; ale Bůh na to místo umísťuje svého člověka. Musíme to rozeznat.

⁷² Často jsem používal tento příklad. Rád chodím na lov, jak víte. A tam nahoře na severu, když začíná přicházet zima, tam na těch

jezerech se narodily mladé kachny. A jakmile první mrazivý vítr začne foukat z vrcholků těch hor a spadne několik sněhových vloček...

73 No, ten mladý kačer se na jaře narodil na tom jezeru a doposud nebyl nikdy mimo to jezero. Nezná nic jiného než to jezero. Ale když jenom zafouká ten mrazivý vítr a on ten mrazivý vítr ucítí, rychle pluje na střed jezera... připluje a zvedne svůj malý zobák do vzduchu a několikrát zakváká. A všechny kachny na tom jezeru začnou plout k němu. A on vzlétne do vzduchu s instinktem v sobě, a ví, že zakrátko se rybník (nebo jezero) pokryje ledem, a odlétá rovnou do Louisiany. Udělá to.

74 Proč? Něco je v něm. Je to instinkt, který mu dal Bůh, a on ho používá. To ho vede. No a co on dělá? Co kdyby letěl na... co kdyby ho ten instinkt vedl dál na sever; tak by věděl, že něco není v pořádku. A ty kachny by ho nenásledovaly, protože by letěl v rozporu s tou správnou cestou.

75 A když se dostaneme do takového stavu, že se snažíme vést lidi protikladně, potom oni říkají: „Dobře, my metodisté to máme.“

„My baptisté to máme.“

Jan 1:1

To není ono. Bůh to má. Je to tak. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.“ A to Slovo je stále Bůh. A tak je to Bůh, On to má. Vedme je tedy tou cestou, tou vyšlapanou pěšinou a nezkoušejme je vést nějakou jinou cestou.

76 Potom zjišťujeme, že ten malý kačer, on byl téměř... Žádná z těch zbývajících kachen, zdálo se, že neříkaly nic jiného než „amen“, protože na tom malém chlapíkovi, kterého znaly, něco bylo — na tom způsobu jeho kvákání. Ta polnice, na kterou troubil, ony věděly, že měl pravdu.

1. Korintským 14:8; Židům 13:8

77 A Evangelium má něco do sebe, protože ono je mocí zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Pavel řekl: „Jestli polnice vydá nejistý zvuk, kdo ví, jak se připravit k boji?“ Ale když Evangelium vydává zvuk, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky, a my to sledujeme a vidíme, že to je pravda, a shoduje se to Slovem, to je ta věc, která ovlivňuje tu opravdovou kachnu.

Efezským 4:11

78 Na tom rybníku jsou i jiní vodní ptáci a jim podobní. Oni mají jiný způsob — vodní ptáci a jim podobní. Oni zůstávají ve svém

vlastním způsobu. Ale pravý kačer odlétá. Bůh tam toho malého kačera umístil a dal mu to, protože Bůh ho ustanovil k tomu, aby takový byl. A teď ustanovil v církvi... Bůh — ne organizace, ne lidské úspěchy, ne ustanovování biskupů a tak dále, presbyterů — ale Bůh ustanovil v církvi nejprve apoštoly (to jsou misionáři), zadruhé proroky, učitele, pastýře a evangelisty. Bůh je ustanovil v církvi, a každá polnice bude troubit totéž; to stejné Evangelium. Pokud to je prorok, tak troubí na prorockou polnici. Předpovídá věci, které mají přijít a pokaždé se přesně treffí.

⁷⁹ No, jednou ke mně přišla jedna mladá dívka. Možná je tady. A řekla: „Bratře Branhame, povím ti sen. V tom snu jsem viděla určitou věc a chtěla bych, abys mi to vysvětlil.“ A já jsem se posadil. No, pokud je tady někdo, kdo nepatří do kruhu letničních, prosím, abyste mi na chvíli prominuli.

A ona *potom* řekla: „Tys mi vůbec můj sen nevysvětlil.“

Řekl jsem: „Miláčku, sedni si na chvíli.“ Řekl jsem: „Tvůj otec a matka jsou mými velice dobrými přáteli, jsou to rolníci v důchodu. Přišli z daleka, aby s námi bydleli.“ Dále jsem řekl: „Oni... oni mi věří jako Kristovu služebníku. Ty jsi teprve asi dvanáctileté dítě.“ Myslím, že ona chodí do školy s mojí Becky.

⁸⁰ A řekl jsem: „Pohleď, miláčku, setkáš se tady venku s mnoha věcmi pod názvem křesťanství.“ A řekl jsem: „Když se setkáš s člověkem, který má na všechno výklad, prostě takhle, má na všechno... prostě takhle, ve jménu Páně,“ řekl jsem, „buď na to opatrná. To je v protikladu k Písmu.“

Lukáš 4:27

⁸¹ Ježíš řekl, že ve dnech Eliáše bylo mnoho malomocných, ale jen jeden z nich byl poslaný k Němu. Jeden. Ve dnech Elizea bylo mnoho vdov, ale on byl poslán jen k jedné z nich. Děje se častokrát mnoho věcí, které Ježíš nedělal. Ti přemoudří, kteří mají na všechno odpověď; buďte opatrní. Jestli někdo povstane a mluví ve jménu Páně, musí to být pravda. Musí být. Musí to být naprostá pravda.

⁸² Mohli jste být *jen* pod nějakým dojmem své mysli. Řekl jsem: „Miláčku, myslím si, že bych ti mohl říct, jaký význam měl tvůj sen; ale říct ti to ve jménu Páně, to určitě ne,“ protože ona o těch věcech věděla... Řekl jsem: „Pověděl jsem ti někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo?“

Řekl jsem: „Tisíce přicházely a říkaly to a tamto.“ Dále jsem řekl:

„Nedokážu ti povědět, co se ti zdálo, pokud to neuvidím znovu, a On mi to nesdělí. Potom mohu říct, že Pán mi to řekl. Do té doby to nevím.“

⁸³ Nechci používat můj vlastní vliv a moje vlastní přesvědčení. Nemohu povědět: „Tak praví Pán,“ protože si to tak myslím. To je můj nejlepší názor. Musíme být upřímní, protože máme největší věc na světě. Největším pokladem nebes je Kristus mezi námi. Proč chceme nahradit nějaký malý vliv a snažíme se mezi ostatními sami ze sebe dělat někoho velkého? Proč raději nebyt pokorným služebníkem Krista?

A řekl jsem: „Proto ti mohu něco mluvit o Bibli.“ Dále jsem řekl: „Kdybych ti řekl, že mám v úmyslu jet do Arizony... předpokládám, že tvá matka i tvůj otec pojedou spolu s námi na konferenci Obchodníků.“

Odpověděla: „Ano, pojedou.“

Řekl jsem: „Co kdybych ti řekl první večer — řekl bych ti ve jménu Páně — že tam bude nějaká žena, která vejde dovnitř zmrzačená a ona bude v takovém stavu, jak jsi to slyšela, že to bylo řečeno; a potom ta žena, která byla po mnoho let zmrzačená, najednou po modlitbě povstane a odejde.“

⁸⁴ Řekl jsem: „Co kdybych ti potom řekl během shromáždění, že nějaká žena tam bude mít nemluvně s vodnatelností hlavy. A když se pomodlíme, hlava toho nemluvně se v okamžiku stane normální. A potom na konci toho shromáždění přijdou čtyři muži, kteří ponosou mrtvého člověka, který už nežil několik dnů. Oni ho přinesou. Budou oblečení do tmavých obleků (popsal jsem je), a když jenom poprosím nebeského Otce, jeho duch se do něho vrátí a já řeknu...“ (Přitom víte, že se to stalo.)

No, řekl jsem: „Potom bych řekl, že tvůj malý bratr“ (je to malý pětiletý mrňous), řekl jsem, „co kdyby zahynul na ulici? On bude mrtvý a ty ho přineseš ke mně. A já budu stát na zápraží, a bude tam i jiný muž, oblečený ve světlém obleku. Já k němu promluví a tvůj malý bratr bude vzkříšen.“

Potom jsem řekl: „Tedy, kdyby se to tak stalo, co kdybys tehdy přišla, a ta žena trpící na artritidu, nebo cokoliv by to bylo, ta ochrnutá žena by tam nebyla? Co kdyby tam nebylo to malé nemluvně s vodnatelností hlavy? Potom bys byla úplně zmatená. Nevěděla bys, *jestli* jsem ti řekl ‚Tak praví Pán‘.“ Řekl jsem: „Potom je můj vliv tentam. A možná bys mě jednou potřebovala v naléhavé potřebě.“

Řekl jsem: „Ale co kdyby ta žena tam byla? Co kdyby to malé dítě s vodnatelností hlavy bylo uzdraveno? Co kdyby ten člověk byl vzkříšený z mrtvých? A potom by se stalo, že by byl tvůj malý bratr usmrcen. Ty bys ani neplakala. Řekla bys: ‚Tati, dej mi ho. Já ti ukážu slávu Boží‘. Proč? Souhlasilo to tady, souhlasilo to tam, souhlasilo to i tam, bylo to pravdivé i tam. Pokaždé to bylo správné. Potom bys věděla, že je to pravda.“ Řekl jsem: „To je důvod, proč chceme věřit Slovu Božimu.“

Daniel 4:19–26

⁸⁵ V zahradě Eden bylo řečeno, že přijde Mesiáš jako Spasitel. Proroci to předvíдали. On přišel přesně tak, jak to řekla Bible. Nabuchodonozorovi se zdál sen a Daniel ho vyložil — o královstvích pohanů — vždy dokonale. A všechno, o čem Bible kdykoliv mluvila... Bible to tu říká a historie říká, že se to stalo. Bible to tu řekla a historie říká, že se to vyplnilo.

⁸⁶ Teď jsme v čase vytržení. Ono se uskuteční, neboť to bylo dokonalé v každé jiné době. Bude to dokonalé i v této době. Bůh vyvolává svůj lid, rozumíte. Toto je ten čas. Musíme být upřímní. [Prázdné místo na pásku.]... Pán.

⁸⁷ Tedy, ty něco máš, ale buď v tom opatrný. Zničíš svůj vliv, jestli se ta věc neuskuteční. Víte, co mám na mysli? „Ó,“ říkáš, „já patřím...“ Je mi jedno, kam patříš, bratře, sestro. Musí se to stát přesně tak, jak jsi to řekl. Pokud ne, tak jsi ze sebe udělal jenom terč posměchu. Uvedl jsi na sebe jenom hanbu, zničil jsi svůj vliv a zničil jsi svědectví Ježíše Krista, které máš. Buď opatrný.

No, tvoje nauka na téma těchto věcí je v pořádku. Ale přichází to na základě zaslíbení, a má to určité podmínky. Tak buď opatrný, jedná se o tvůj vliv.

⁸⁸ Tedy, Bůh... Někdy shledáváme, že někdo mluvil v jazycích. Někdo jiný ho zkouší napodobovat. On bude také mluvit jazyky. Někdo vidí, že někdo podává výklad, a kdosi jiný řekne: „Já to mám také.“ A začneš jednat na základě nějakého dojmu, a potom řekneš: „Tak praví Pán.“ Ale to je nesprávné. A Bůh s vámi nepohne ani o kousek dál než tam, kde jste teď — prostě organizace — dokud se z toho nedostanete.

No, možná mě teď nebudete mít rádi. Ale ve dni soudu mě budete milovat. Buďte si jistí. Neříkejte nic, dokud to neřekne Bůh, a pak víte, že to je pravda — že Bůh to řekl. Ne váš názor, ne nějaký dojem,

protože člověk může podléhat dojmům různého druhu.

Jeremiáš 28:7–9

89 Ti proroci tam tehdy, když Jozafat a Achab seděli v branách... Ti muži byli upřímní a inspirovaní. Ale vidíte, jejich inspirace se neshodovala se zaslíbením v Bibli. Poněvadž prorok Izaiáš — promiňte, spíše prorok, který prorokoval před nimi, Elizeus, Eliáš — proklel Achaba a Jezábel a řekl, co se s nimi stane. Tedy, jak mohlo to požehnání spočinout na to, co Bůh proklel?

1. Korintským 13:1

90 Jak může potom požehnání spočinout na lidech, kteří dělají a jednají tak, jak Bůh řekl, aby nedělali? Jestli tančíme v Duchu, jestli mluvíme jazyky lidí i andělů, a nemáme lásku, stane se to jen jako dunící kov nebo zvučící činel.

91 Tak tedy ty máš pravdu, ale musíš k tomu přicházet jinak než s velkou bujarostí — víte, co myslím — prostě něco, o čem je třeba hlasitě křičet. A já věřím v křičení o té věci. Vy máte o čem křičet. Ale ujisti se, že k tomu přicházíš v hluboké upřímnosti. Jestli žiješ jiným životem, než jakým máš žít, buď zticha, dokud ten život nezačne v tobě žít, a potom automaticky...

92 Věděli jste, že ovci nikdo neprosí, aby vyráběla vlnu? Ne, ona ji vyrábět nedokáže. Tyto dary nemohou být vyprodukovány emocemi. Tato církev nemůže být vyprodukována nějakou organizací. Ovce dává vlnu, protože je ovčí. Ona nemůže za to, že na ní roste vlna, protože celý její organizmus je stvořený tak, aby *na ní* ta vlna rostla. Musíme být tím, čím jsme uvnitř, ne tím, čím jsme navenek.

Matouš 12:34; Lukáš 6:45

93 Jak můžeme vědět, že je něco správné, a potom mluvit něco protikladného? Copak Ježíš neřekl: „Vy pokrytci! Jak můžete mluvit dobré věci, vždyť ústa mluví z hojnosti srdce,“ rozumíte? Když mluvíme o těchto věcech, musíme si být jisti, že jsou správné.

94 No, abych si pospíšil; a musím spěchat, protože se domnívám, že už mám zpoždění. Snesete mě ještě chvíli? Ano. Izaiáš se tady naučil, že nezávisle na tom, jak velká ta organizace byla, jak velký to byl člověk — i kdyby mu Bůh dal tisíce (a v dnešní době miliony dolarů) — to u Boha nic neznamená. Jeho Slovo bylo... Jeho Slovo je rozhodující. Tím je to vyřízeno. Ty musíš zachovávat Jeho Slovo. Pokoř se s tím. Všimněte si. Nalézáme pak, že on dělal něco v rozporu se Slovem a byl kvůli tomu prokletý. Nehledě na to, jak velký byl...

2. Mojžíšova 20:14; Marek 10:19; Lukáš 18:20; Skutky 13:22; Jakub 2:11

⁹⁵ Jak velký byl David — muž podle Božího srdce — ale dostal se mimo Slovo. „Nebudeš cizoložit.“ Ale David se povýšil. Pomyslel si: „Dobrá, Bůh si toho nevšímá.“ Bůh si všímá každé tvé myšlenky. Ať jsou vaše myšlenky naprosto správné.

O co se jednalo? No, bylo to proto, že na to zapomněl. On za... on od toho odešel. Nikdy na to nezapomněl, protože byl správně poučen.

⁹⁶ Bůh umísťuje svého člověka na jeho místo a jiného nepřijme. Neexistuje nikdo, kdo by mohl zaujmout místo jiného člověka. Bratr Green tady před nějakou chvílí — ta hudba... Já... uplynulo už mnoho času od doby, co jsem slyšel bratra Greena, a to opravdu dojímalo moje srdce. Je to dobrý člověk.

⁹⁷ Ale četl jsem, že v časech paní McPhersonové... když jsem viděl některé z těch věcí, které probíhaly. Paní McPhersonová byla žena s velkým vlivem. Ale všimnul jsem si, že každá kazatelka nosila Bibli stejným způsobem, jako ji nosila ona. Ó, aj. A my vidíme totéž. Dnes máme deset tisíc Billy Grahamů. Všimli jste si, že oni dokonce zkouší mluvit tak jako on?

⁹⁸ Budte tím, čím jste. Zůstaňte tím, čím jste. Nemůžete být Billy Grahamem, a Billy Graham nemůže být vámi. Vaše místo je stejně tak důležité jako místo Billy Grahama. Pokud pracujete na tom, abyste získali popularitu světa, tak se možná budete pokoušet *někoho* napodobovat. Takto v Božím království nikam nedojdete. Já bych byl raději rohožkou u dveří Božího domu. Zůstaňte tím, čím jste, čím vás Bůh udělal. Ó, jak bychom mohli...

⁹⁹ Dělají to proto, že si neuvědomují, že je Bůh pozoruje, rozumíte. Zapomněl jsi úplně na to, že Bůh tam je a poslouchá tě. Bůh zaznamenává vše, o čem přemýšlíš. On o tom ví ze své knihy záznamů. Tvé myšlenky jsou v nebi hlasitější, než je tvůj hlas tady na zemi. Přemýšlej o správných věcech.

¹⁰⁰ Jak jsem řekl malému Josefovi, řekl jsem: „Když se malý chlapec narodí na tento svět, tak stojí rovnou ve středu cesty. A on je směřovaný na Golgotu, na Krista. Po každé straně té cesty je strom. Ten strom po levé straně, který nazývám špatný... Jestli on prostě začne ty malé chlapce fackovat, protože oni dali facku jemu; a jestliže začnou tyto věci dělat, tak ten vliv toho malého chlapce přitahuje a deformuje ho.“

Matouš 5:44; Lukáš 6:27, 28; Lukáš 6:35

101 „Ale jestliže si zvolí tu druhou stranu cesty, kterou je Duch svatý, potom On mu ukazuje přímo na Golgotu, a drží ho v tom směru. To způsobuje, že rosteš rovně. Tvoje myšlenky... Stejně tak snadné je myslet dobrými myšlenkami jako myslet špatnými. Stejně tak snadné je myslet dobře o těch, kteří mluví o tobě špatně, a naopak; je to mnohem lepší. To způsobí, že porosteš rovně,“ rozumíš. Buď vzhledem k Bohu přímý.

Izaiáš 6:1

102 No, abych si pospíšil. To vidění v chrámu: on viděl Boha vyvýšeného na Jeho trůnu. Ó! Všimněte si těch nebeských serafů, což znamená ti, kteří spalují; jsou to speciálně stvořené bytosti. Když Izaiáš šel do chrámu, opíral se o Uziášovo rameno, a kamkoli král šel, on... Ale on zjistil, že když král... Bez ohledu na to, pod jakým vlivem byl, jak on ho ovlivňoval a jak ty věci, které dělal, byly velké... Zjistil, že když se král pokoušel zaujmout místo někoho jiného, tak selhal.

103 Dnes máme tak mnoho tělesného napodobování. Co to způsobuje? Dovolte mi teď vzít... [Přerušeni na pódiu.] Všimněte si, Bůh dnes něco posílá na zem. A když my něco děláme, co se děje? Každý musí dělat totéž.

104 Nedávno přivedli malého letničního chlapce jménem David Walker. A ten malý chlapec byl kazatelem. Slyšel jsem malé chlapce říkat: „Malé dítě Ježíš, narozené v jeslích... Mami, jak to bylo dál?“, rozumíte. Ale ne tento malý chlapec. Šel jsem si ho poslechnout. On si svlékl sako, vzal nějaký text a sloužil jako duchovní. Ale... myslím, že patřil ke skupině jednotářů.

105 Tedy, říkám vám, že trojiční se za to nepostaví! Tak oni si udělali svého malého Davida. A když ten malý chlapec přijel na Floridu, zavolal mi, abych přijel a pomohl mu. A já jsem zabral přední stranu novin, a oni tam museli přidat další oddíl navíc, pro ty malé Davidy — malé chlapce a malá děvčata, velmi malé, ve věku tří nebo dvou let, všichni se snaží udržet svoji malou skupinu pohromadě. Zdá se mi, že se to pro letniční stalo zdrojem příjmů.

Kdyby se všichni ti bratři kolem toho malého chlapce shromáždili a starali se o něj, modlili se za něj, a tak dále, aby se nezačal povyšovat; a kdyby ho poslali do všech skupin a přiměli ho, aby si nechával svoji nauku pro sebe, ale šel dál a kázal — všem — získal by desítky tisíc malých dětí.

1. Korintským 14:23

106 Ale vznikla u nich malá napodobování, v tom vnějším světě, a dostala se sem. Oni slyšeli o malém Davidovi; a tady máme někoho většího než malý David. A oni na něho natrefí a jdou se na něho podívat a říkají... Zajdou tam a uvidí úplné fiasko. A když se potom vrátí, tak řeknou: „Tady to máte.“ Když slyšeli mluvit někoho v jazycích, a dávat tomu výklad, ve kterém bylo řečeno: „Pán udělá určitou věc,“ a vidí, že se tak opravdu stane... Potom jdou k jiné skupině a vidí vystupovat skupinu tělesných napodobovatelů. Pak chodí kolem a říkají: „Vy jste se všichni zbláznili.“ Rozumíte, to jsou tělesná porovnávání. Nedělejte to.

Izaiáš 40:31

107 „Ti, kteří očekávají Hospodina, obnovují svoji sílu.“ Dovolte mi pokořit moji pýchu a prostě vzývat Jeho jméno. „Dovol mi čekat, Pane. Jestli pro mě neuděláš nic víc než spasení, pak toužím právě po tom. Jestli mě potřebuješ, ukaž mi to, a pak to budu vědět a půjdu. Ale nejdříve mi to pověz. Jsem zde, Tvůj služebník.“ Tak to dělej a tvůj vliv bude velký.

108 Všimněte si. Bůh je dokonale svatý. Prorok se opíral o králova ramena. Ale když zjistil, že se něco děje... Bez ohledu na to, jak byl ten člověk požehnan, přesto když Bůh... když on překročil tu hraniční čáru mezi chybným a pravdivým, potom Bůh odtáhnul svoji ruku. Potom Izaiáš vešel do svatyně a padl na kolena. Bezpochyby by řekl: „Ano, ctihodný králi, vaše svatost, pane,“ a tak dále. Ale bylo to... „vaše veličenstvo, pane“. Teď by to bylo jiné.

Izaiáš 6:2, 3

109 On padl na tvář v chrámu u oltáře a začal volat. A když volal, Bůh sestoupil dolů ve vidění. A on uviděl anděly pohybující se po svatyni, s křídly na svých nohou a křídly na svých tvářích; létali a volali: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin Bůh všemohoucí“.

Izaiáš 6:1

On řekl: „Viděl jsem Boha vyvýšeného vysoko nad každého člověka tady na zemi: nad Šalomouna nebo Davida nebo Ezechiáše. Bůh byl vyvýšený na takové místo, kam člověk nemůže přijít.“

Izaiáš 6:1; Izaiáš 6:4

110 Potom byl ovlivněn jiným způsobem. Uviděl Boha vyvýšeného, na výsosti; a lem Jeho roucha. A když uviděl ty mocné bytosti, to místo se naplnilo kouřem. A on pohlédl na sloupy chrámu, a ty se od jejich hlasů začaly třást.

111 Nikdy to u Uziáše neviděl. On viděl, že smrtelník může padnout,

nehledě na to, jak velice je požehnán. On může přesto klesnout. Ale on se díval na Toho, který nemůže nikdy padnout, Jehož základy jsou pevné. Dokonce i chrámové sloupy se kvůli jejich hlasu pohnuly.

Izaiáš 6:2

112 Pomyslete na to. Dvěma křídly si zakrývali svoje tváře. Pomyslete, dokonce andělé zakrývají své svaté tváře. Ti serafové — oni jsou *hned* vedle cherubů — oni jsou stejní jako cherubové. Oni jsou ti, kteří spalují oběti. A to dělá dětem, ctitelům cestu — razí jim cestu. A ti serafové, kteří stojí v přítomnosti Boží, si musí zakrývat své tváře.

113 A potom bereme jméno Boží a používáme ho jakýmkoliv způsobem — prorokujeme v něm, i když to nic neznamená. Ale je to nějaký tělesný vliv, a podobně. A říkáme věci, které se nikdy nestanou, a chováme se tak, jako by na to vůbec nebylo třeba brát zřetel.

Řekneš-li něco a jsi v tom upřímný, a to se nestane, tak čiň pokání. Řekni, že ses mylil. Potom se tvůj vliv vrátí, pokud budeš upřímný.

114 Andělé, serafové, kteří nikdy nepoznali hřích ani nic o hříchu nevědí. Oni jenom spalují oběti, aby razili cestu ctitelům, svatým. A oni musí mít zakryté tváře. Co by to bylo v porovnání s Uziášem? Oni v Boží přítomnosti zakrývali svoje svaté tváře a byli plní úcty.

115 V této době není žádný respekt. Vypadá to tak, že můžeme ve jménu Páně prostě dělat cokoli, a prochází nám to. Dokud patříme do určité skupiny, která má dobré společenské postavení, a nevezmou nám naše průkazy (presbyterů, biskupů, a tak dále, nezabaví naše průkazy), tak máme mezi těmi lidmi stále dobrý vliv.

Jan 15:7; Jan 14:12

116 Ale jaký druh vlivu máme v Boží přítomnosti? Vracejí se naše modlitby nevyslyšené, nebo jsou vyslyšeny? „Jestliže zůstanete ve mně a má slova ve vás, prostě, o co chcete, a stane se vám.“

„Kdo věří ve mě, skutky, které dělám já, bude dělat i on. Dokonce větší než tyto bude dělat, neboť já odcházím k Otci.“ Kde jsme, letniční lidé?

Najděme dnes ráno sami sebe na té mapě. Nedovolme, aby nás to minulo. V žádném případě! Je jenom jedna cesta do nebe. A tou je cesta svatosti. Spravedliví po ní jdou; nevěřící se z ní vysmívají. Závisí to na tom, kdo jsi.

117 No, lidé nemají žádnou úctu. A ti, kteří se snaží žít správně... Někteří z nich, kteří by měli respektovat tento postoj (který zaujal

určitý muž nebo který zaujala určitá žena), se jim vysmívají.

Izaiáš 3:18; 1. Korintským 11:5, 6

118 Jednoho dne jeden člověk — protože jedna žena si svoje vlasy vzadu svinula do drdolu — vzal Izaiáše 5 a řekl: „Ostříhej si ty vlasy,“ řekl, „protože tam je řečeno: ‚ty kulaté pneumatiky‘²...“ Každý muž, který neví o Božím Slovu více než tohle — vždyť Slovo Boží říká, že je to hanba a ostuda a nečestné pro ženu, když si stříhá vlasy... Řekly: „Vypuť z té své rezervy vzduch, jestli chceš jít do téhle církve“ a ženy se jí smály, jelikož... Tady to máte. Žádná úcta, neznají Slovo; nerespektují ho, když se jim ono říká. Kazatelé vidí Slovo Boží, a odmítají podle něj chodit.

119 To mi něco připomíná. Když jsem sem jel, měl jsem fotoaparát. A to je pro mě něco nového. Billy s ním uměl zacházet hned. A on je vybaven nějakým dálkoměrem, nebo co to je. Podíval jsem se přes něj. Viděl jsem tři nebo čtyři objekty a všechny vypadaly docela stejně. Řekl jsem: „Takhle to být nemůže.“ Podíval jsem se tím směrem a uviděl jsem jenom jeden. A když jsem se podíval takhle, viděl jsem tři nebo čtyři. Přidržel jsem tu malou věc a zaostřil, až se všechny spojily do jednoho. To je to, co církev potřebuje — měřič vzdálenosti. Použijte svůj dálkoměr.

Zjevení 22:18, 19; Jan 14:20

120 Co to je? Tady to máme: „Kdyby z toho kdokoliv jedno slovo odebral, nebo k tomu jedno slovo přidal, stejným způsobem bude odňata jeho část z knihy života.“ Tvůj dálkoměr. Máš-li tři nebo čtyři objekty a nevíš, co s tím, zaostří to do jednoho. Bůh je jeden a Jeho Slovo je jedno. Jeho lidé jsou jedno. Ne 5 666 organizací — oni jsou jedno. Pouze jedno. „V tom dni poznáte, že já jsem v Otci a Otec ve mně, já ve vás a vy ve mně.“ Vezmi si svůj dálkoměr a správně zaostří.

Žalm 10:6; Žalm 16:8; Žalm 62:6

121 Bez respektu. Lidé se snaží jednat správně. Člověk se postaví v obraně Slova Božího a říká: „Postarám se, aby moje shromáždění bylo čisté.“ První věc, jak víte, přichází od někoho stížnost a oni toho člověka vyženou. Musí odejít na ulici. Proč? Oni nejsou přesvědčeni o Jeho přítomnosti. Měli byste to dělat tak, jak řekl David: „Postav Hospodina vždy před svou tvář. Nikdy nezakolísám.“

122 „Ať je Pán přede mnou. Mám Ho po mé pravici. On bude před mou tvář. Kamkoli se podívám, chci v tom vidět Ježíše. Nepůjdu na

² Pozn. překladatele: hra slov v angličtině - stejné slovo jako pneumatika je v Izajáši použito pro šperk kruhovitého tvaru.

žádné jiné místo, nebudu nic dělat. Ať můj vliv je jenom pro Něj.“ Teď tvůj zaměřovač našel pravdu. Protože život Ježíše Krista...

Filipenským 2:5; Lukáš 2:49; Jan 8:46; Jan 3:18

123 Ať to smyšlení, které bylo v Kristu, je v tobě. A On byl vždycky ve věcech Otcova Slova, aby vykonával Jeho záležitosti. Řekl: „Kdo z vás mě může obvinít z hříchu — z nevíry? Dokázal jsem všechno, co Bible řekla, že budu konat. Bůh skrze mě dokázal, že jsem Mesiáš. Kdo z vás mě může usvědčit z hříchu? Dokud nedokážete konat ty věci, které konám já, a způsobit, aby Slovo bylo dokázáno skrze vás, tak jako bylo dokázáno skrze mě, tak mlčte, protože nevíra ve Slovo Boží je hřích. Kdo nevěří, už je odsouzen.“ Ó, církvi, kde my stojíme? Kde to je?

Matouš 3:11; Marek 1:7; Lukáš 3:16; Jan 1:27

124 Tedy, oni dvěma křídly zakrývali své nohy. Co to bylo? Pokora v Jeho přítomnosti. Mojžíš si v přítomnosti Boha zul svoji obuv. Pavel padl na zem, aby políbil zemi; tak jak to bylo. On byl v Boží přítomnosti. Jan Křtitel řekl: „Já nejsem ani hoden rozvázat obuv na Jeho nohou.“

Křídly si zakrývali svoje nohy, pokora, dávali pozor na to, kam jdou, co dělají; byli si vědomi toho, že stojí na svaté zemi. Ó, kdybychom si to uvědomovali, nikdy bychom nevešli na místo, které je špatné. Nikdy bychom nedělali věci, které jsou zlé.

125 Teď si všimněte. Vždycky... Poslouchejte. Buďte si vědomi toho, jak jste malí. Kdo ty jsi? Strč prst do nádoby s vodou a vytáhni ho a najdi tu díru, do které jsi ten prst strčil. Potom řekni: „To jsem byl já.“ Ty jsi ničím! Když umřeš, tak zanedlouho nebudeš nikomu chybět. Na hřbitově budeš vlastnit malý pozemek a tím to končí. Ale tvůj vliv bude žít dál a dál a dál.

126 To je důvod proč nevěřící, oni to nikdy nebyli schopni vysvětlit a dostat se zpod vlivu jednoho člověka — Ježíše Krista, který se stal Bohem v těle. Když On položil svůj život tady na zemi, to způsobilo na tom místě takové sání, které přitahuje všechny lidi k Němu — do toho velkého víru Jeho života, který byl jednou na zemi. Nemůžeš se k tomu přiblížit, aniž bys do toho nebyl vtažen. Ale ty i já — jsme ničím. My jsme ničím.

127 Zamyslete se nad tím, co nás přitahuje. Já... moje malá loďka na moři času nemá žádný význam. Ale ta velká věc, která mě přitahuje, to je to, na co se pokouším ukázat. To je to. Ó, ano. Dobře. Zamysli se nad tím, jak jsi malý.

Izaiáš 6:2

128 Zatřetí, přemýšlejme o tom. On... zakrýval svoji tvář v přítomnosti Boha, pokora a... nebo úcta; a zadruhé, on zakrýval dvěma křídly svoje nohy, co to bylo? V pokoře. A zatřetí, on jimi létal, pustil se do díla. On se dal dvěma křídly do práce, zatímco dvě další křídla zakrývala v úctě jeho tvář, dvěma křídly zakrýval své nohy v pokoře, a dvěma křídly se dal do díla. Co dělal? Ukazoval prorokovi... tím on prorokovi ukazoval, jak musí být připraveni Jeho služebníci. Bohem připravení služebníci musí být uctiví, pokorní a v akci.

129 Ale teď, pokud odkryješ svou tvář, odkryješ své nohy, tak tvé dílo bude k ničemu, protože jsi povzbuzen nesprávně. Potřebuješ toto všechno, aby tě to vedlo. Uctivý, pokorný a v akci — Bůh chce, aby taková byla tato letniční skupina; Bůh chce, aby taková byla Jeho církev — v akci, jako ta žena u studny. Jakmile...

Jan 4:7

130 Ona tam stála a hleděla na toho Žida, který s ní mluvil. A On řekl: „Ženo, dej mi napít.“

Jan 4:9–11

Ona řekla: „Vždyť ta *studna* je hluboká.“ A řekla: „Ty nemáš nic, čím bys vodu načerpal.“ A mimochodem řekla: „My se mezi sebou nestýkáme. Víš o tom, že tu máme rasovou segregaci? Protože nemáme nic společného. Ty jsi... Já jsem žena ze Samaří, a Ty jsi Žid. My spolu nic nemáme,“ rozumíte. Ona jednala podle starého trendu...

Jan 4:10

Ale On jí řekl: „Kdybys věděla, s kým mluvíš, kdo s tebou mluví, ty bys mě prosila, abych ti dal napít.“

Ona řekla: „Studna je hluboká, a Ty nemáš nic, čím bys mohl načerpat.“

Jan 4:16

On řekl: „Jdi a zavolej svého muže a přijďte sem.“

Jan 4:17

„Víš,“ řekla, „já nemám muže.“

Jan 4:17, 18

On řekl: „To jsi řekla pravdu. Měla jsi jich pět, a ten, se kterým teď žiješ, není tvůj muž.“

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

131 Podívejte se; ona okamžitě couvla. Co to bylo? Ne tak jako farizeové, když viděli, jak se to dělo. Oni řekli: „Ten člověk je Belzebub, věstec. On má mentální telepatii. My s tím nic nemáme... My jim to všechno vymluvíme, aby to bylo z našeho sboru pryč. On koneckonců

nezná Slovo. My jsme vystudovali školu. Nemáme žádný záznam, že by dokončil naše semináře.“

Jan 4:19, 25

132 Ale On měl pravdu, Bohem danou potvrzenou pravdu! Co se stalo? Její křídla okamžitě zakryla její tvář, křídla zakryla její nohy. Ona řekla: „Pane (ne Belzebube), Pane, podle mého nejlepšího poznání, Ty musíš být prorok. No, vím, že jsme neměli proroka několik set let. Ale Písmo říká, že když přijde Mesiáš, tak On bude prorok jako Mojžíš. A víme, že když přijde Mesiáš, On bude tyhle věci dělat. Ale já tomu nerozumím. Kdo jsi Ty? Ty musíš být prorok. Když přijde Mesiáš, On bude dělat tytéž věci, které jsi udělal, protože bude Bohem-prorokem.“

Jan 4:26

On řekl: „To jsem já, který s tebou mluvím.“

Jan 4:29

Potom ona přešla do akce: „Pojďte a podívejte se na člověka...“

133 Co vy dnes děláte? Co vy dnes říkáte? „On nepatří do naší organizace.“ Žádná úcta, žádná pokora. „Připoj se k našim skupinám.“ Když vidíš nějakou církev, že takto povstává, je to nějaká letniční třída. Podívejte, odkud to pochází — ptáci stejného peří. To je dobré. Holubice jsou vždycky spolu. Zjišťujeme, jak bylo řečeno... Samozřejmě. Oni jedí také pokrm pro holubice, ne pokrm pro vrány.

Matouš 13:30

134 Vrána je pokrytec. Ona může jíst pokrm pro holubice a v tomtéž čase může být mrchožroutem. Ale holubice nemůže jíst pokrm pro vrány. Ona nemá žluč. Je to tak. Kdyby to snědla, to by ji zabilo. Ale ta stará vrána se může posadit a žrát nějaké svinstvo, podle své chuti mrchožrouta, a nacpat se tím a potom odlétá a žere zrno s holubem. Tohle nemůžete očekávat u holubice — ona může jíst jenom svůj pokrm. Boží holubice jí pouze Slovo. Ona nemůže přijímat věci světa. V žádném případě! Ona je nemůže strávit. Ne. To by ji usmrtilo. No, ona to prostě nemůže snést. Ale oni všichni sedí na tom stejném hřadu. Tady to je... Oni takhle seděli v arše a od té doby to tak dělají. Tady to máte. Ježíš řekl, nechte je na pokoji. Řekl, že v tom dni pšenice a... bude shromážděna do sýpky, a tak dále.

Zdržuju vás už dlouho, ale pokud budu moci, budu pospíchat. Všimněte si. Jenom rychle, já to nechci mluvit jako... vy víte. To není žádná legrace [nesrozumitelné slovo]; to je Písmo, rozumíte.

4. Mojžíšova 12:6; 5. Mojžíšova 18:18; Jan 4:19; Jan 4:25

135 Ta žena se dala pokorně do akce. Proč? Ona nejdříve... úcta:

„Pane, vidím, že jsi prorok. (Křídla na jejích nohách, na její tváři. Ona Ho poznala.) Ty jsi prorok. Já tomu věřím. Víme, že když přijde Mesiáš... No, my jsme neměli proroka od Malachiáše. Ale pak jsme byli vyučováni, že jednoho dne mezi Židy povstane někdo na scéně, a že to bude Mesiáš. A Mojžíš řekl, že to bude ten, o kterém bylo řečeno: ‚Jestli mezi vámi bude člověk, který je duchovní nebo prorok; když to, co ten člověk řekne, se uskuteční, potom to poznáte.‘ (Prostě totéž, co Jeremiáš řekl Chananiášovi, a podobně: ‚Jestli se to uskuteční, tak budeme vědět, že je to potvrzené. Je to pravda.‘) A Ty mi teď říkáš, že jsem měla pět mužů (a to byla pravda), a já teď žiju s jiným mužem.

Jan 4:25

A tak já vím, že Ty musíš být prorok. Víím, že teď je ten pravý čas pro příchod Mesiáše, a On nám tyhle věci řekne.“

Jan 4:26, 29

A On řekl: „To jsem já.“ A jakmile se dal poznat, ona se dala do akce, okamžitě běžela přes město a volala: „Pojďte se podívat na Člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to opravdu Mesiáš? Nepřehlédněte to, lidé. On tam sedí na pařezu.“

Jan 14:12

136 Ó, můžu vám dnes dopoledne něco říct: že ten stejný Mesiáš ve formě Ducha svatého je teď přímo zde (Nepropásni to, církvi!), ukazující tatáž znamení a tutéž věc. „Ty skutky, které dělám já, budete dělat i vy.“ Ta stejná znamení, tak to musí být.

137 Jestliže je v rostoucí vinné révě život... kdybyste dokázali přenést život dýně do vinné révy, no, vyrostla by na ní dýně, nebo meloun — jakýkoliv život by v ní byl. A jestliže byl do tebe skrze Ducha svatého přenesen život Krista, tak budeš přinášet ovoce — žiješ tím životem. Vidíte tedy, že pokud tady rodíme dýně, a měli bychom rodit hrozny, tak není něco v pořádku, rozumíte.

138 A tak se takového života zbavte. Nemusíte něco takového přijímat. Transfúze je dnes dopoledne dostupná. „Je pramen plný krve plynoucí z žil Emanuela; a když se hříšníci ponoří do toho proudu...“ Napodobovatelé se tam mohou ponořit a ztratí všechno svoje napodobování, a obdrží něco, co je skutečné. A potom tvůj vliv v Boží přítomnosti bude mezi lidmi velký. Ta žena se dala do akce.

Jan 8:46, 48

139 Petr — on měl jednoho dne možná trochu pochybnosti. Půjčil svou loď jednomu galilejskému Muži, který byl mezi lidmi považován za pochybného člověka, jako Belzebub, věštec. Spočíval na Něm nějaký zlý duch. „My víme, že jsi Samaritán a duševně nemocný. Víme, že máš

dábla.“ A všechny církve Ho vyhnaly pryč. A přesto On byl tak ve shodě se Slovem, jak jen mohl být. Jen ať se někdo odváží povědět, že nebyl. To je pravda. Neříkejte, že nebyl. On byl úplně v protikladu s každým jejich vyznáním víry; ale měl přesné Slovo a mohl to hned dokázat v Písmu. Rekl: „Kdo mě může obvinít z hříchu?“ No, On to měl.

¹⁴⁰ A když mu Petr půjčil loď, On řekl: „Pluj na hlubinu a ponoř tam své sítě.“

On odpověděl: „Celou noc jsem lovil. Není tam vůbec nic.“

Lukáš 5:4

On řekl: „Pověděl jsem: ‚Spust sítě na hlubinu.‘“

Lukáš 5:8

„No, jestli ten člověk je Mesiáš, tak je prorokem. Tak tam s lodkou zajedu.“ A on tam spustil sítě a řekl: „Spouštím je na Tvoje slovo. No, neznám Tě, ale to, co říkáš, zní správně. A tak spustím sítě a uvidíme. Spustil jsem sítě.“ A když se ponořily... On řekl: „Odejdi ode mě, Pane! Jsem hříšný člověk.“

Izaiáš 6:5

¹⁴¹ Tutéž věc, kterou musel říct Izaiáš: „Odejdi ode mě, Pane, jsem člověk nečistých rtů. Bydlím uprostřed nečistého lidu.“ On zjistil, že Boží Slovo působí, když vezmete Boha za Jeho Slovo.

¹⁴² Když byl uzdraven ten slepý člověk, nedokázal zachovat klid. Proč? On byl v akci. Petr byl v akci. Ta žena začala jednat. Ten slepý člověk nedokázal zachovat klid. On řekl: „Ten Člověk je...“

Jan 9:24

„Vzdej chválu Bohu. My víme, že ten člověk je hříšník.“

Jan 9:30

On řekl: „To je divná věc, že vy všichni nevíte, kdo to je, a jste vůdci. To je divné, že nastala taková doba, že někdo dokázal otevřít oči slepého, a vy, církevní představitelé, nevíte, kdo to je.“ Ten člověk měl něco z dobré teologie.

Jan 9:25; Jan 9:36

¹⁴³ Řekl: „To je divné, mezi vámi lidmi, kteří byste měli být duchovními vůdci tohoto dne, byly otevřeny oči člověku, mně, který jsem byl slepý. Vy víte, že jsem slepý. Vy víte, že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Řekl: „Jestli On je hříšník nebo ne, to nevím. Ale jednu věc vím určitě — vidím, i když jsem byl předtím slepý.“ On se dal do akce a zakryl si tvář, zakryl si nohy. Řekl: „Pane, kdo je ten, komu bych měl vzdát slávu?“ Ten slepý člověk to chtěl vědět, on určitě rozhlásil Jeho

slávu všude kolem.

Lukáš 24:49; Skutky 1:4, 5

144 Poslyšte. Ti lidé v den Letnic — oni si zakryli nohy, zakryli své tváře. Nestarali se o to, co říkali Židé. Měli pověření od Boha — Slovo od Boha, aby šli nahoru do chrámu, do Jeruzaléma, a čekali tam v Jeruzalémě, dokud nesestoupí Duch svatý. Oni tam byli poslušní Jeho Slovu, v pokoře se skloněnými hlavami, (v době, kdy se jim církev vysmívala — „Tam v horní místnosti je banda kacírů.“) tváře zakryté v přítomnosti Boží.

Skutky 2:4; Skutky 2:13

„Ó, Pane, Ty jsi dal to zaslíbení. Jestli je ve mně jakékoliv zlo, očisti mě, Pane.“ Náhle tam dolů sestoupila křídla akce a oni se dali do akce. Ti, kteří se báli — nevydali by svědectví na ulici — byli teď na ulici, mluvili cizími jazyky, a byli v akci do takové míry, že lidé říkali: „Tito lidé jsou plní nového vína.“

Skutky 2:15, 16

A tehdy Petr, ten, který uměl udržet Písmo v rovině, řekl: „Oni nejsou plní nového vína, ale je to...“

A já jsem vždy říkal: „Jestli ‚toto‘ není ‚to‘, budu se ‚tohoto‘ držet až přijde ‚tamto‘.“ A tak, já ‚toto‘ tak moc miluju, že prostě u ‚tohoto‘ zůstanu, dokud ‚tamto‘ nepřijde. Věřím, že to je to. V pořádku.

145 Ano. Oni viděli vyplněné Boží zaslíbení. To je uvedlo do akce. A co jsme my viděli, co jsme zahlédli... Ta zaslíbení v těchto posledních dnech, která jsme sami viděli, by měla každého z nás uvést do akce. Ale víte co? My nezakrýváme správně naše tváře a nohy. Naše křídla pak nebudou pracovat, rozumíte. Zkoušeli jsme roztáhnout tato křídla a roztáhnout tato křídla. A když zkoušíme roztáhnout i tato, jenom víříme vzduch. Zakryjte se, pokořte se a potom se dejte do akce. Ó, aj!

Zjevení 10:4

146 Viděli jsme, co se stalo, a to by mělo přimět každou duši k akci. Mělo by to církev přimět, aby se tady v Phoenixu rozhořelo probuzení, aby sem přilétávali lidé z Evropy se podívat, co se děje. Říkali by: „Tam v Arizoně je jedno místo, které se jmenuje údolí Maricopa, je tam město jménem Phoenix. Tam se něco prolomilo až tak, že sedm hromů ze Zjevení 10, které nejsou dokonce zapsány v Bibli, se projeví.“

Zjevení 10:4, 7

147 Boží moc, čas konce je tu. Anděl posbíral ty volné konce, a my jsme tu. Amen. Měl v úmyslu zapsat ty hromy, a on řekl: „Nezapisuj to. Zapečeť to. A v tom dni, kdy bude troubit ten poslední sedmý anděl...“

v sedmém věku církve, v Laodicejském věku církve, tajemství Boží (všechno o Bohu, že Bůh není nějaká skupina bohů, ale jeden Bůh — a všechny ty další věci), všechna by měla být v tom čase dokončena.“

Zjevení 10:6

148 Ty velké bitvy v minulosti zanechaly uvolněné visící konce. To všechno by mělo být svázáno dohromady v těchto posledních dnech. Řekl: „Potom, když to zní, anděl sestupuje dolů a říká: ‚Času již více nebude. Přisahám skrze Toho, který žije na věky věků. Času již více nebude.‘“

2. Mojžíšova 13:21

149 Ó, jsme zde, bratře, sestro. Jsme v té době. Dovolme Duchu svatému, aby nás ovlivňoval do Slova Božího. Dovolme Bohu, aby ovlivňoval naše srdce, a nebuďme pod vlivem jiných. Rozumíte, to by nás mělo uvést do akce s úctou a pokorou. Ohnivý sloup byl mezi námi opět potvrzen — tak jak to bylo, když vyváděl Izraelské děti. Znamení Jeho příchodu jsou na dosah ruky. Ó!

Matouš 25:10

150 Slovo... skrze vyplnění Božího Slova vidíme zaslíbení: v posledních dnech On vyleje svého Ducha. Pohledte na presbyteriány, metodisty a baptisty. Oni do toho hnutí vcházejí. Věděli jste to? Poslyšte, bratři, nerozumíte Písmu? Bible říká, že když spící panna přišla koupit olej, tehdy přišel Ženich.

Matouš 23:9

151 Všimnul jsem si mezi vámi, Obchodníky plného Evangelia, jak představujete otce takového a takového, presbyteriána; představujete otce takového a takového, katolíka, a ty ostatní. Jen tak mimochodem, to nejsou otcové. Bible říká: „Nenazývejte žádného člověka na zemi otcem.“ Oni jsou kazatelé a já je respektuji v každém ohledu, v jakém mohou být respektováni. Ale neměli byste je nazývat „otci“.

152 A vy, Obchodníci — doufám, že váš redaktor je dnes dopoledne tady. Jak je možné, že píšete vyznamenání na zadní stranu vašich vyznání víry a těm podobné věci, a přitom jste nenedominační? Raději z toho vyjděte. Dobře.

Matouš 25:5–8

153 Všimněte si, moji bratři. Poslouchejte. Když přišel Ženich, spící panny se probudily. Rozlehlo se volání: „Hleďte, Ženich přichází.“ Je to ten čas, ve kterém žijeme? A spící panny vstaly — metodisté a presbyteriáni, katolíci, a všichni přichází. „Ó, dejte nám trochu z toho oleje. My to vidíme.“

Matouš 25:9

Ony odpověděly: „My máme dost jenom samy pro sebe. Musíte na to očekávat samy.“

Matouš 25:10

154 A zatímco ony očekávaly, přišla nevěsta. Nikdy v dějinách církve, nikdy v historii letničních kruhů, během těchto posledních padesáti let, nikdy nebylo takové období, aby se denominační svět tak rozmohl, jak je to právě teď. Copak si neuvědomujete, že to je poslední volání? A my si přesto prostě jdeme klidně dál, jako by se vůbec nic nedělo. „Sláva Bohu, já mohu tančit v Duchu a...“ Ó, pro smilování!

Matouš 7:22

Ježíš řekl: „Mnozí ke mně v ten den přijdou a řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsem tyhle věci nedělal?‘“ Upřímnost, váš vliv. Ó! Ano, když jsme viděli, co se stalo, to by nás mělo přinutit, abychom šli do akce.

155 My jsme podobně jako prorok Izaiáš viděli, že denominace, které se samy vyvýšily, ztratily svoje pozice. Co se stalo, když přišlo probuzení v čase Luthera? Co oni udělali? Netrvalo to dlouho a oni se zorganizovali — založili organizaci luteránů. Vyznačili malou hranici a řekli: „My jsme luteráni. Ti ostatní z vás jsou mimo.“ Bůh to prolomil skrze Johna Wesleye.

156 A potom, když John Wesley odešel — Charles a John, Asbury, a tak dále — když oni opustili scénu, oni se zorganizovali. Co jste udělali? Vyznačili jste tutéž čáru, jako to udělala Katolická církev, založili jste organizaci. Až do vzniku Katolické církve neexistovala žádná organizace. Ona je matkou všech. No, vy, kdo znáte historii, víte, že to je pravda — Nicejský koncil. Zjišťujeme, že tam jste se zorganizovali. Co to způsobilo? To zemřelo. Metodisté přímo tam zemřeli. Od té doby se už nepohnuli.

157 Potom přišli letniční, a co jste udělali? General Assembly — známé jako Sbory Boží — ó, vy jste se zorganizovali. Co jste udělali? Začali jste podléhat korozi. Potom přišli jednotáři, zvaní Nové světlo. Co jste udělali? Vyšli jste a zorganizovali jste se. Bůh přidal do církve něco malého a vy jste řekli: „Ó, my to máme. A vy všichni jste mimo.“ Ó, můj bratře. To není Bůh! Rozumíte tomu? Co jste udělali? Na místě jste zemřeli.

Bůh tu vzbudil v posledních dnech Křesťanské obchodníky. A jestli oni začnou dělat totéž, tak přímo tam zemřou. Je to přesně tak. Nikdy tohle nedělejte.

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

158 Co? Co se stalo? Izaiáš viděl, jak slavný člověk ztratil svůj vliv a zemřel. Totéž jsme viděli v tom posledním dni, když je Bůh... On nemusí vzbudit letniční. On může vzbudit presbyteriány, baptisty. Může vzbudit kohokoliv, kdo k nim nepatří. To je pravda. „On může z tohoto kamení vzbudit děti Abrahamovi.“

159 Vidíme, že On vychází z letničních kruhů a budí člověka, který o vás nic neví a způsobuje, že se sami za sebe stydíte. Potom to zavrhuje a říkáte: „Ó, to je nesmysl. Víš, že presbyter by mě hned vyloučil.“ Ó, bratře! Vidíš, do čeho jsi spadl? Izaiáš viděl, že to nevydrželo. A my vidíme, že denominace nemohou obstát.

Ó, vy jste početně velcí, to je pravda. Budte spíše... Bůh řekl: „Když jsi byl malý, přistupoval jsi ke mně s úctou. A já... Když jsi byl malý, mohl jsem k tobě mluvit. Ale když ses stal tak velkým, nemohu už k tobě mluvit; musel jsi potom jít podle svého vlastního mínění.“

160 Tak to právě děláme — jako nějaký velký systém, jako šestnácti-válcová limuzína Duesenberg. Máme v systému, v tom hnutí, politický stroj. Jsou to presbyteri a všechny ty jiné věci, které nad tou věcí vládnou, a Duch svatý byl odstraněn. Jakmile se někdo pokusí udělat něco, co je jen trochu v rozporu s vaší naukou, potom řeknete: „To je nesmysl!“ Ověřte to ve Slovu. Jestliže to je Slovo, věřte tomu. Jestli ne, nechte to na pokoji. Bůh svoje Slovo potvrdí. To je pravda.

161 No, Uziáš [Izajáš] viděl, že ten člověk... Něco vám řeknu. Nechci vás ranit, ale chci to přibít. Uziáš... On viděl člověka s velkým vlivem (jak co?), jak ztratil svoji pozici, protože nedodržel Slovo. Je to tak? Dožili jsme se toho, abychom viděli tutéž věc, že všechny velké denominace ztrácí svůj vliv. Bůh sahá do jiné skupiny a bere něco, co s vámi nemá nic společného. Vidíme to.

162 Ty velké denominace z důvodu svých vyznání víry ztratily své postavení. Proč? Ony zkouší vyprodukovat něco, co by zaujalo místo pomazaného úřadu. (Fííí!) Víte, že je to pravda. Tohle se vám nikdy nepovede. Bůh vezme svého pomazaného; vy tento úřad padělat nemůžete. Bůh pomazává. On vybírá, koho chce a zavrhuje, koho chce. Bůh je ten, který ospravedlňuje, Bůh je ten, který vybírá. On něco vzbuzuje, a my to odmítáme, a potom vidíme, že vliv je ztracen. Bůh se posouvá dopředu ve své pokoře a ve svém způsobu poníženosti a vyvádí skupinu pro své jméno, jak to zaslíbil.

2. Paralipomenon 26:16

163 My teď vidíme, jako v případě Uziáše, že velké denominace

ztrácí svá místa, protože se snaží postavit denominaci na místo pomazaného, místo aby přijaly pomazané Slovo. Uziáš byl velkým králem. Bůh jej ustanovil králem. To bylo v pořádku. Ale když se ze sebe snažil udělat kněze, to udělat nemohl.

¹⁶⁴ My ze sebe nic udělat nedokážeme. Nedokážete udělat biskupy a proroky a podobně. Nemůžete je vytvořit. Musí se to ve vás narodit. Musí to být Duch Boží předurčený od založení světa. To v církvi ustanovil Bůh; Bůh udělal to, co udělal. A když my se to pokoušíme padělat, ztrácíme náš vliv.

¹⁶⁵ Ó, církvi, proč nemůžeme...? Poslyšte, je to jako míčová hra, jako někdo při fotbalovém utkání. Někdo získá míč, a každý z jeho vlastních spoluhráčů se mu hned snaží ten míč vzít. Takhle zápas nikdy nemůžete vyhrát. Buď obránce, chraň ten míč, a nezkoušej ve hře vzít míč svému spoluhráči.

„Sláva Bohu! Jestli on to dokáže dělat tady na tomhle rohu, ať ho Bůh žehná. Já jsem jednotář; já to dokážu dělat *taky*.“

„Já jsem trojiční, já to dokážu dělat. On s tím nemá nic společného.“ Tímto vyrazíš míč z rukou svému spoluhráči.

¹⁶⁶ Vy všichni, metodisté, baptisté, presbyteriáni, luteráni, jednotáři, dvojiční, trojiční: jestli jedete na jednohrbém velbloudu, dvouhrbých velbloudech nebo jestli máte tučet hrbů — jaký je v tom rozdíl? Pojdme všichni k tomu „pramenu naplněnému krví, plynoucí z žil Emanuela, kde se hříšníci ponoří...“ Braňme ten míč. To je ten míč. Duch svatý se ho snaží vést. To odsoudí komunismus, to odsoudí hřích, to odsoudí nespravedlnost. Projeví a oslaví to Ježíše Krista, a uvede Jeho osobu mezi lidi. Amen! Určitě!

¹⁶⁷ Ano, přátelé. Vidění proroka způsobilo vyznání. Vejdi jen jednou do přítomnosti Boha. Když uvidíš vidění, opravdové vidění od Boha, tak poznáš, jak jsi malý. A proto jsem teď na Západním pobřeží. Všimněte si. Vejdi jednou do Boží přítomnosti a uvidíš, co se bude dít, rozumíš.

Izaiáš 6:5

¹⁶⁸ To způsobilo, že prorok... co udělal ten prorok...? (Já už budu opravdu končit.) Prorok — člověk s vlivem, povoláný muž, vyšší než biskup, vyšší než státní presbyter, vyšší než nějaký duchovní, nebo vyšší než promováný doktor — on řekl: „Jsem hříšník, jsem člověk s nečistými rty!“ Ó, jej! Muž, který zastával úřad proroka... a když ho obstoupili andělé, uvědomil si, že je hříšníkem.

Matouš 5:45

A naše ženy mohou přesto nosit krátké vlasy a tančit v Duchu. Děšť padá na spravedlivé i nespravedlivé: naši muži se mohou zastávat svých organizací a nazývat ďáblem všechno ostatní, co se s nimi neshoduje, a přesto tančit v Duchu a kázat Evangelium a nazývat se... ó, bratře! Tady něco nesedí. Je to tak.

No, ne... nehněvejte se na mě. Vy tomu věříte. Jen... jen buďte před Bohem upřímní, když už za chvíli skončím.

Izaiáš 6:5

169 To způsobilo, že ten velký prorok řekl: „Já jsem hříšník. Jsem člověk nečistých rtů.“ Když byl hotov to vyznat, potom přišlo očištění. Všimli jste si toho? Řekl: „Jsem ztracený člověk. Jsem člověk nečistých rtů, i když jsem na nejvyšší duchovní příčce, v duchovním úřadu této země. Jsem prorokem této země, ale jsem nečistý. Moje rty nejsou čisté. Jsem úplně vyřízený. Běda mi! Vidím Pána Boha zástupů.“

170 Když ti andělé měli své tváře zakryté, aby mohli stát v Jeho přítomnosti, potom si uvědomíte... Kdyby si jenom církev mohla uvědomit, že Duch svatý je Pánem Bohem zástupů! Přikryli byste své tváře, své nohy, pokořili byste se. On to vyznal. Všimněte si, potom přišlo jeho očištění.

Izaiáš 6:6, 7

171 Mám teď v úmyslu něco říct, ale neciňte se zranění. Jeho očištění nepřišlo skrze nějaké vyznání víry; ono přišlo skrze oheň. Jeho očištění nepřišlo skrze prohlášení v nějaké knize, co ten a ten řekl; jeho očištění přišlo skrze oheň. Přišel anděl a vzal oheň z oltáře a přiložil ho na prorokovy rty.

172 Očištění přichází skrze Ducha svatého a oheň — a ne skrze další *titul* bakaláře umění nebo dosažením doktorského stupně nebo něčeho takového. Jak řekl nedávno Perris Reedhead, když v mém obývacím pokoji obdržel Ducha svatého, on řekl: „Bratře Branhame, já mám tolik titulů, že bych s nimi oblepil tvoji stěnu. Jenže kde je v tom všem Bůh?“ Řekl: „Copak se učitelé mýlili?“

173 Řekl jsem: „Já, který mám sedm tříd *základní školy*, bych měl říct, že učitelé se mýlí? Já nejsem... myslím, že v tom, co učili, měli pravdu; ale neučili dostatečně hluboko.“ Jako jeden člověk, který jedl meloun; řekl: „Ten kousek byl dobrý; ale je toho ještě víc?“ Dát mu jenom kousnout a potom mu ho vzít? Ne, přátelé!

Je to jako s krmením kanárka velkými dávkami vitamínů, aby měl velká pěkná křídla... a aby měl dobré kosti, aby byl velkým silným

ptákem, a potom ho dát do klece. On to nemůže použít. Vypusťte ho na svobodu. Ať na něm začne Bůh pracovat a uvede ho do pohybu, pokud je připraven si zakrýt nohy. To je pravda.

Ale teď, pamatuj. To se nestane, dokud si nezakryješ nohy. Jinak tam budeš jenom stát a dělat vítr: „Já jsem ze Sborů Božích.“

„Já jsem jednotář.“

„Já jsem tím...“

Ty tam jenom stojíš a víříš vzduch, aniž by ses někam dostal. Ale zakryj si jednou tvář, zakryj si nohy a potom jdi do akce. „Pane Bože, zde jsem.“

Izaiáš 6:8

174 Nejdříve přichází očištění. Všimněte si. A jako následující po očištění bylo pověření. Ó! Ano. Nejdřív vyznání, potom očištění a pak pověření. Když to očistilo Izaiáše, byl očištěn ohněm; potom, když byl očištěn, zvolal: „Pane, zde jsem. Pošli mě.“

Ó, církvi, Obchodníci, nedovolme, abychom ztratili náš vliv. (Končím.)

1. Korintským 2:2

175 Zakryjme si dnes dopoledne tváře. Pane, nejsem nic. Pane, proměň mě a učiň mě novým. Jsem ve svatyni. Dovol mi zakrýt si nohy. Pane, nejsem nic. Jsem ochotný zapomenout všechno, co jsem kdykoli věděl, tak jako Pavel: „Já neznám nic kromě Krista, a to toho ukřižovaného.“ Dovol mi, Pane, pokořit se.

176 A potom, když z toho místa povstaneš s opravdovým vyznáním, opravdovým očištěním, potom, když nastane volání: „Kdo nám půjde?“ — potom, Izaiáši, můžeš odpovědět: „Zde jsem. Pošli mě.“ Tvůj život bude ovlivňovat tvoji rodinu. Bude ovlivňovat tvé sousedy, bude působit na tvoji církev, bude... Jen do nějaké církve umístěte jednoho nebo dva dobré členy, kteří skutečně hoří pro Boha, a to pro tu církev něco vykoná — víc než čtyřicet evangelizací, které byste uspořádali. Je to tak.

177 Dobrý očištěný člen, stojí tam jako příklad — tvář září slávou Boží, něžností a pokorou, aby tam stál v Boží moci... A sleduj, když někdo onemocní: potom toho člověka zavolají, aby se přišel pomodlit. Ó, vy se jim možná posmíváte, když má jejich pneumatika defekt, a tak dále. Možná říkáte všechny ty nesmysly... Ale ať jen na vás jednou udeří smrt. Vy zjistíte, když začínají přicházet ty boje, kdo je ve sboru ten skutečně upřímný člověk.

Izaiáš 6:8; Filipenským 1:21

178 Zde jsem, Pane. Pošli mě. Ať můj vliv působí na jiné, Pane. Žít – to je pro mne Kristus a umřít – to je zisk. Ať mě to Slovo ovlivňuje. A moje modlitba je, Pane, když jsem tady v tomto údolí, v údolí Maricopa – na tom maličkém slunečném místě tohoto světa – abych mohl mít spojení se Synem Božím, který by po celém tomto údolí rozšiřoval sluneční záři Ducha svatého. A to způsobí, že bratři a ženy, sestry, a dokonce hříšníci najdou ten pramen naplněný krví.

Kéž bychom všichni přišli na to místo v chrámě, kde můžeme rozpoznat naši nečistotu; a abychom žili takovým životem, který bude mít vliv na druhé, aby milovali Krista. Modleme se.

Zatímco máme skloněné naše hlavy, chtěl bych pobrukovat... Nemůžu zpívat. Vy všichni to broukejte se mnou, když budu říkat ta slova.

*Když se žhavý uhel dotknul úst proroka,
učinil ho tak čistým, jak jen mohl být.
Když hlas Boží řekl: „Kdo nám půjde?“
On odpověděl: „Mistře, zde jsem. Pošli mne.“*

*Mluv, Pane můj (všichni společně),
mluv, Pane můj;
mluv a rychle odpověď Ti dám.
Mluv, Pane můj; mluv, Pane můj;
mluv, a já odpovím: „Pane, pošli mne.“*

Ted' upřímně. Poslouchejte.

*Milióny dnes umírají v hanbě a hříchu;
poslouchej jejich smutek a hořký pláč.
Pospěš, bratře, pospěš jim pomoci!
Rychle řekni: „Pane, zde mě máš.“*

Všichni, kdo chtějí jít, zvedněte teď ruce.

*Mluv, Pane můj; mluv, Pane můj;
mluv a rychle odpověď Ti dám.
Mluv, Pane můj; mluv, Pane můj;
mluv a já odpovím: „Pane, pošli mne.“*

Nebeský Otče, ať to vychází z hloubi našich srdcí, Pane. Opravdu, miliony teď umírají v hříchu a hanbě — přímo zde ve Phoenixu doslovně tisíce tápají v hříchu. A my tady dnes dopoledne stojíme ozáření přítomností Ducha svatého. Všichni jsme si vědomi Jeho vznešené přítomnosti. Cítím Ho ve svém srdci; cítím Ho nad těmi lidmi.

Ó, Bože, kéž by k nám přišlo vidění, abychom mohli uvidět Boží svatost a uvidět, jak jsme malí. Ať se ty sloupy chrámu v naší přítomnosti pohnou, a jejich... když jsme ve Tvé přítomnosti, Pane. Ať s námi moc Ducha svatého zatřese tak, Pane, že se nepohnou jenom sloupy chrámu, ale pohne se sloup v našem srdci, sloup lhostejnosti — který by dovolil vejít dveřím Boží příležitosti — aby byl odstraněn, odsunut ten kámen nevíry.

A dovol nám, Pane, rychle odpovědět: „Mistře, já se kořím. Chci křídla přes mé nohy a přes mou tvář.“ Pokoř mě nejprve, Pane, abych mohl mít vliv na ostatní. Dej to, Pane.

Požehnej tuto konferenci; požehnej tato shromáždění, která jsou před námi, a také sbory mých bratrů, Pane. Oni mě pozvali navzdory protivenství, a prosili mě, abych přišel a kázal v jejich sborech.

Ó, Bože, zapal každou svíci. Dej to, Pane. Ať přijde takové světlo, tak velké probuzení na celý Phoenix. Dej, Pane, aby se to stalo ve všech církvích a uprostřed Tvého lidu, na všech místech a ve všech denominacích.

A mnoho z těch vzácných duší tady na ulici vyhlíží a přemýšlí, a očekávají, aby viděli projevený Kristův život uprostřed Jeho lidu. Dej to, Pane. Možná, že nedokážeme ovlivnit celé město. Stěží se to někdy stalo, protože pšenice roste spolu s koukolem. Ale, Pane, ať jsme tak nadšení, že se budeme snažit zapálit každý den jednu malou svíci tím, že o tom řekneme někomu dalšímu — že budeme dělat něco, co bude ovlivňovat ostatní, aby Tě poznali a milovali Tě. Vždyť poznat Tebe je život. Modlíme se o toto požehnání.

178 Požehnej našeho bratra Williamse, Pane, a sestru Williamsovou. Milujeme je. Oni jsou Tvými služebníky. Věříme v pokoře, Pane... Oni se sklánějí u Tvých nohou. Jsme velmi rádi, když vidíme, jak Ty působíš v jejich rodině a pracuješ s jejich dcerami a s jejich synem. Jak jsi pro ně laskavý. Bratr Rose, a tak mnoho dalších zdejších bratrů, Pane, mužů... velkých mužů, a mých bratrů kazatelů, kteří jsou z okolí tohoto města, a moje sestry, Pane. To jsou Tvoje děti.

A já chci spojit své síly s nimi... s nimi, Pane. Chci se silně tlačit

vpřed. Pomoz mi, ó, Bože! Jsem malý, nepatrný, a nedokážu se tak silně tlačit. Pane, dovol mi tam stát, a Ty tlač. Dej to, Pane, abychom mohli posouvat ten velký Boží náklad do Božího Království. Dej to, Otče.

Teď to všechno svěřujeme Tobě, když jdeme od tohoto dne kupředu. Odevzdáváme sami sebe a modlíme se o velké probuzení. Kéž by to Křesťanští obchodníci odtud dokázali uchopit a šli kupředu. A ať tak rychle jako oni... když tato konference skončí, ať jsou všechny církve v ohni a ať se probuzení posouvá dál a dál a dál. Kéž bychom byli schopni zapálit ten oheň, Pane. A ať Duch svatý vane na ty plameny tak dlouho, až celá společnost v okolí bude hořet letničním ohněm. Vyslyš to, Pane. Svěřujeme to všechno Tobě, ve jménu Ježíše Krista, Tvého Syna. Amen.

Mrzí mě, že jsem vás tu zdržel tak dlouho, protože teď je už skoro poledne. Myslím si, že bychom tady mohli zůstat rovnou až do večere. A tak... ale já jsem vděčný za to, že tady mohu být. Vaše společenství, vaše spolupráce měla velký význam. A moji bratři, u kolika z vás budu ve sboru v tomto týdnu? Zvedněte ruce. To je milé. Bratři a sestry zde, děkuji vám. Zveme vás na shromáždění, která budou po celý týden.

Já teď předám shromáždění bratru Williamsovi, aby ho ukončil. [Bratr Williams říká: „Ty to dokážeš lépe než já.“] Dobře. Skloňme tedy na chvíli naše hlavy.

Izaiáš 64:8

Kolik z vás touží dnes dopoledne přijít k oltáři, skutečně, opravdově touží ve svém srdci po pozvání k oltáři? Zvedněte ruce? Řekněte: „Bože, učiň mě tím, čím bych měl být. Já jsem hlinou, Ty jsi hrnčířem.“ Bůh ti žehnej. Bůh vám žehnej.

Teď, když dáte vaše ruce dolů, je tady někdo, kdo ještě nikdy nepřijal Krista; neví, co to znamená? Možná jsi... ty prostě... možná jsi pod nějakým vlivem, který ti vůbec nepřinesl nic dobrého. Jakmile ten vliv odešel — nějaké malé chvilkové vzrušení, anebo... ale ty jsi dál žil tím stejným životem.

Nebo jsi Ho možná ještě vůbec nepřijal a chtěl bys říct dnes dopoledne: „Bože, dovol, aby to Slovo do mě proniklo, abych si mohl v pokoře zakrýt svou tvář a zakrýt své nohy a pokleknout u Tvého oltáře, až serafové začnou mávat slávou Boží nad mojí duší a očistí mě Jeho svatým ohněm.“ Chtěl bys zvednout ruku a říct: „Bratře Branhame, modli se za mě? Jsem tu a potřebuji modlitbu.“

Bůh ti žehnej. Ať ti Bůh požehná. Ať tebe Bůh požehná. Ať ti Bůh

požehná, ty... Když zvedáš svou ruku, ty ses rozhodl ve svém srdci. Ať ti Bůh požehná, můj bratře.

Ještě někdo další — některé z našich sester tady, zvedněte ruku a řekněte: „Bratře Branhame, já nevěřím, že je to tak — že ty jsi... že ty říkáš... Oni o tobě říkají, že nenávidíš ženy. Já tomu nevěřím. Já věřím, že ty mě miluješ jako svoji sestru.“ A já tě miluji, sestro. Ale chci ti jenom říct, já jsem... Nechci, abys byla pod vlivem Marilyn Monroe. Chci, abys byla pod vlivem Ježíše Krista a Jeho Slova. On je Slovem. Jestli tě Slovo žádným způsobem neovlivňuje, tak ani Kristus nemůže, protože On je Slovem. Ty to víš.

¹⁷⁹ Nedávno jsem měl sen, nebo vidění, nebo ještě něco jiného. Nebyl to sen. Stál jsem přímo u... Byl jsem venku na obchůzce v lese. A viděl jsem dvě ženy. Jedna z nich měla... letniční církevní šaty, a ta druhá měla oblečené něco jiného.

A řekla, jedna řekla: „Sestro, myslíš si, že je to v pořádku, když nás bratr Branham takhle hubuje?“ Řekla: „Kdyby tu byl Ježíš, On by to pravděpodobně neřekl.“

A ony nevěděly, kdo jsem, a já jsem tam stál. Řekl jsem: „No, poslyšte. Ten člověk musí mít pravdu. Nezáleží na tom, jestli jste někdy Ježíše viděly — jestli ano nebo ne — nebo jestli On tu je. On nemůže změnit své Slovo. Ono je pořád stejné.“

Ony odpověděly: „No, to je skutečně pravda, že?“

Ó, copak nevidíš, že je to správné, bratře nebo sestro? Copak nevidíš, že Kristus nemůže změnit své Slovo? On je Slovem.

Byl by ještě někdo? Zvedni ruku a řekni: „Vzpomeň na mě, bratře Branhame. Víím, že nejsem v pořádku. Modli se teď za mě.“ Nechtěl bys zvednout ruku? Ať ti Bůh požehná. Ty to tak *opravdu* myslíš. Buď požehnan, buď požehnan. To je dobré. To je skvělé. Ať ti Bůh požehná. Mysli to opravdu z celého srdce. Přicházíme teď ke konci cesty. Ještě jenom chvilku.

Možná na konferenci, během těch večerů, když budu mluvit — a mám večer, nejméně jeden večer na té konferenci — a chci mluvit o některé z těch věcí, prostě něco z toho, co mám na srdci, a to je ten důvod, proč tady stojím dnes dopoledne. Jsou tady lidé, kteří by mohli říct: „Amen a amen“. Důvod, proč tu stojím dnes dopoledne... Něco se děje, co se nikdy předtím v mém životě nestalo. Je to tak. Stalo se to a povolalo mě to rovnou sem do Arizony. Jsem tu z určitého důvodu.

1. Korintským 4:11

180 „Miliony hynou v hanbě hříchu; poslouchej jejich bol a hořký pláč.“ Co způsobuje, že lidé páchají zlo? Je to žízeň v nich. Bůh je tak stvořil, aby žíznil, rozumíte, žíznil po Něm. A oni se pokouší uspokojit tu svatou touhu věcmi světa — stávají se členy nějaké církve, jsou ovlivněni, aby tančili, nebo něco takového. Zkouší uspokojit tu svatou věc, kterou Bůh do nich vložil: aby žíznil po Něm. A to, co dělají, je, že se snaží dovolit ďáblu, aby je uspokojil tím, že jim dává nějaké jiné věci, které nejsou uspokojující. Ó, Bože, ať je to dnes dopoledne odstraněno.

Ó, jak rád bych viděl tuto skupinu lidí, prostě tak pomazaných Duchem svatým, že když odsud budete odcházet... něco se s vámi prostě stane — prostě něco nás všechny odsud vezme — mě, spolu s tebou, příteli, všichni společně odsud vyjdeme pod vlivem Ducha svatého, abychom získávali duše pro Ježíše Krista.

Teď... Zvedlo se asi třicet rukou, těch, kteří touží přijít a dát život do pořádku s Bohem. Bylo nejméně osm nebo deset nebo ještě víc těch, kteří jsou hříšníci — kteří Ho ještě nepřijali. Modleme se ještě jednou.

Římanům 4:22

A z hloubky svého srdce tomu věřte. To je všechno, co můžete dělat - věřit. A je na Bohu, aby udělal ten zbytek. Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost. To je vše, co Abraham mohl udělat. Musel věřit. Bůh mu to musel započítat. To je všechno, co můžete dělat - věřit. Budte teď prostě upřímní, skloňte teď své hlavy nad stolem, nebo kdekoliv jste, a modleme se.

Pane Bože, uvědomuji si... Kdyby byla jenom jedna *zvednutá* ruka, jakým způsobem bych se mohl za tu osobu modlit? Prostě tak jak by Duch svatý vedl moje srdce.

Kdysi jsem se nacházel tam, kde jsou oni, jako hříšník, neznal jsem Krista ani Jeho spasení. Jednoho dne jsem Tě přijal, Pane. Nikdy na to nezapomenu. Pane, změň můj život, a já vím, že to není v protikladu ke Slovu, ale je to shodné se Slovem.

Tedy, Otče, když to dělám svým pokorným způsobem, přijmeš ty, kteří zvedli ruce? A i ty, kteří je nezvedli, pokud mají potřebu. Přijmi je, Pane.

181 Odstraň všechn svět, odstraň všechny světské žádosti, odstraň to z mých bratrů, z mých sester, odstraň to ze mě, Pane. Já jsem s nimi. Všichni jsme v Božím chrámě. A uvědomujeme si, že... naši nicotnost,

jak jsme malí. Jak jsme malí a bezvýznamní, a jak velký jsi Ty.

Ó, Jahve, buď milostiv těm hříšníkům. Naléhavě žádám za nás všechny, Pane.

Přijmi dnes ráno tuto malou skupinu i mě. Očisti nás, Pane, učiň nás novými stvořeními. Prosím, nechtěl bys to udělat? Prosím Tě, mým pokorným a poníženým způsobem, Otče, předávám Ti je ve jménu Ježíše Krista, abys je přijal. Svěřuji teď sám sebe Bohu. Svěřuji mu své cesty, své myšlení, všechno, co dělám. Kéž bych už nemyslel svými myšlenkami. Kéž bych už nežil podle způsobu světa. Ať to je vše očištěno. Kéž bych ode dneška a nadále měl jenom čisté a svaté myšlenky. Kéž by celý můj život byl Jeho.

¹⁸² Mluv skrze mě, Pane. Já bych nemluvil, pokud bys mě k tomu neustanovil. Tys to tak ustanovil, aby Tvé Evangelium bylo zvěstováno skrze člověka. Tys mohl nařídít větrům, aby je kázaly. Tys mohl nařídít hvězdám, aby je kázaly. Tys mohl nařídít měsíci a slunci, aby je kázali. Ale Ty jsi ustanovil člověka. Ty to nezměníš. Ty čekáš na člověka. Nečekáš na hvězdy; ony Tě poslouchají. Větry Tě budou poslouchat. Ale, Pane, my lidé, my nejsme dobří; my Tě neposloucháme. Pane, odpusť nám, uděláš to, Pane? Odpustíš nám?

¹⁸³ Odpusť nám, Pane, a učiň z nás služebníky — ze všech nás, každého v jeho vlastním... v jeho vlastním způsobu, každého v jeho vlastním okolí, každého v jeho vlastním způsobu — tam, kde by to mohl dělat nejlépe. Svěřujeme teď sami sebe Tobě. Učiň nás Tvými sluhy, služebníky Slova. Přináším tuto modlitbu v Ježíšově jménu.

Matouš 6:9–13; Lukáš 11:2–4

¹⁸⁴ Tys nás všechny učil, že se musíme takto modlit:

Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvětí Tvé jméno. Ať přijde Tvé království. Ať se stane Tvoje vůle jako v nebi, tak i na zemi. Dej nám dnes náš každodenní chléb, a odpusť nám naše viny, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuved' nás do pokušení, ale vysvobod' nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva navěky. Amen.

Nikdy nedovolte, aby to zemřelo.

On se o tebe stará,

*On se o tebe stará.
Ať svítí slunce nebo je stín,
On se o tebe stará.*

Copak On to nevyjádřil? Teď přímo přes stůl, potřesme jeden druhému rukou. Zůstaňte *prosím* sedět.

*On se stará o (Řekni: „Ať ti Bůh žehná,
poutníku.“)
On se o tebe stará...*

